

TRANSCRIPT VAN DE COMMISSIE MAATSCHAPPIJ EN FINANCIËN VAN DE GEMEENTE LAREN
d.d. 15 februari 2018

---

1. Opening en vaststelling agenda

De voorzitter: Dames en heren en aanwezigen op de tribune, het is 20:00 uur en wij maken een aanvang met deze commissievergadering Maatschappij en Financiën. Hartelijk welkom allen. Er is bericht van verhindering van Evert de Jong en van mevrouw Klingenberg. De heer Koppelmans vervangt de heer Bal Streefkerk maar hij is nog niet verschenen. Dat zullen we dan wel zien of hij nog komt. Dan over de vaststelling van de agenda heb ik een voorstel om gezien de aanwezigheid van de heren De Graaf en Mager van de Veiligheidsregio, om de agendapunten 5.4 en 5.6 naar voren te halen zodat zij niet al onze buitengewoon interessante beraadslagingen over de andere agendapunten eerst moeten zien door te worstelen. Maar dat we even die twee punten naar voren halen en ik denk ook dat de burgemeester daar heel blij mee is. Zou u daarmee willen instemmen? Prima, dan gaan we die twee, dus 5.4 en 5.6 als eerste behandelen. Dan wil ik graag even een algemene opmerking maken over de orde van de vergadering. Ik denk dat het, hoewel de griep epidemie over zijn hoogtepunt heen lijkt te zijn, begint verkiezingskoorts pas echt toe te slaan. En ik denk dat het goed is als we met elkaar proberen elkaar in deze vergaderingen met alle egards te bejegenen en dat we niet dingen doen waarvan we zeggen: ja, dat hadden we beter niet kunnen doen. En ik denk dat we met z'n allen wel weten waar ik ongeveer op doel. En ik wil het verder ook niet specificeren maar ik wil graag proberen deze vergadering in een hoge mate van beschaving te kunnen afhandelen. Dan is dat de opening en de vaststelling van de agenda. Dan als er verder geen voorstellen zijn over de agenda dan is die daar mee ook vastgesteld. Dan, ja ik zie de heer Smit met zijn vinger bij de knop. Heeft u, wilt u iets, of bent u alleen maar aan het afstellen?

De heer Smit: Nou, ik was ondertussen ook nog iets aan het werk hier. En ik denk, nu was ik wakker en ik dacht nu kan ik nog tijdig min mededelingen doen als ze er zijn. En die zijn er.

De voorzitter: Die komen zo.

De heer Smit: Oke.

De voorzitter: Daar zijn we nog niet.

2. Vaststelling lijst adviezen en conclusies vergadering commissie M&F d.d. 25 januari 2018

De voorzitter: Dan, de vaststelling van de lijst adviezen en conclusies uit de vergadering van de commissie M&F van 25 januari jongstleden. Heeft iemand opmerkingen over die lijst dan wel naar aanleiding daarvan? Zo niet, dan is die lijst bij deze vastgesteld.

3. Mededelingen

De voorzitter: Gaan we over naar de mededelingen. Zijn er vanuit de commissie mededelingen? Zijn er vanuit het college mededelingen? De heer Van der Pols.

De heer Van der Pols: Voorzitter, ik zou graag willen melden dat op 1 februari ik samen met mijn collega Bakker uit Huizen een bijeenkomst heb gehad met de oud leden van de Wmo raad en de cliëntenraad binnen

de HBEL. Bij hebben gesproken over taken, verantwoordelijkheden en bevoegdheden en ook rollen van het nieuwe gremium wat er gaat komen binnen de HBEL. Het heeft geleid in elk geval tot de instemming van de aanwezigen om verder te gaan in die gezamenlijke adviesraad. Er is inmiddels ook een interim-voorzitter aangewezen en dat is de heer Roelof Jan Manschot uit Huizen, die het voorzitterschap voorlopig op hem gaat nemen. We zijn daar heel erg blij mee en voor de rest ben ik in gesprek met enkele mensen uit Laren om in de nieuwe te vormen adviesraad, om daar zitting in te nemen. Het ziet er hoopvol en goed uit in elk geval. Tweede mededeling die ik zou willen doen is dat we gisteren een zeer vruchtbaar werkbezoek hebben gehad aan de uitvoeringsdienst in Huizen. Met een zestal leden van deze raad en commissie hebben we gesproken met een aantal teamleiders van Participatie en Jeugd. Twee uur lang hebben we met elkaar van gedachten gewisseld en is er uitvoerig ook uitgelegd wat de werkwijze is. Ik moet zeggen dat ik heel erg blij ben geweest met de belangstelling en betrokkenheid vanuit deze raad en commissie om daarbij te zijn. Dat is persoonlijk ook te horen, te vernemen en te vragen hoe de zaken draaien. Ik ben er blij mee. Dank u wel.

De voorzitter: Dank u wel. Zijn er naar aanleiding van deze mededelingen nog wat vragen? Mevrouw Niekus was als eerste.

Mevrouw Niekus: Dank u, voorzitter. Ten aanzien van de adviesraad, hoeveel mensen gaan er in plaatsnemen en vanuit welke gemeente hoeveel? Is dat al te zeggen?

De heer Van der Pols: Allereerst wordt gekeken naar degenen die belangstelling hebben. Op dit moment praten we over 12 mensen die belangstelling hebben. Hoeveel heb je er nodig? Ja, je kan een ondergrens en een bovengrens stellen. De ondergrens ligt op zeven, daar komen we dus ruimschoots boven te zitten. Het gaat er in eerste aanleg ook om: wie voelt zich geroepen en betrokken? En past hij ook in een profiel van deskundigheid en wel de ervaring om er onderdeel van uit te maken. En dan heb ik wel begrepen vanuit de aanwezigen die er in willen participeren dat op zich het aantal er niet zo toe doet, het gaat om een stuk kwaliteit, die moet geborgd zijn. En voor de rest zijn ze zich daar ook van bewust dat het niet zozeer gaat om getalsverhoudingen: Wie is nou de grootste, of wie heeft de grootste? Maar meer: we willen gezamenlijk een krachtig advies kunnen geven aan degenen die bestuurlijk verantwoordelijk zijn voor beleidsontwikkeling enzovoort en we willen onze stem laten horen. En iedereen is daar ook terdege zich van bewust dat elke plaats gehoord moet worden op welke manier dan ook. Dus als in de eerste aanleg niemand bij wijze van spreken van Laren bij zou zijn, krijgen wij toch de informatie, ook vooraf, ook van die leden om te vernemen hoe zij tegen situaties aankijken. Maar tot slot, ik doe mijn uiterste best en ik ben er hoopvol in om enkele mensen uit Laren in die adviesraad te krijgen.

De voorzitter: Dank u wel. Mevrouw Van Dorst.

Mevrouw Van Dorst-Brakel: Dat was inderdaad de vraag natuurlijk naar aanleiding van vorige keer. Toen was er natuurlijk bozigheid vanuit de Larense groep. Hoe is dat besproken in dit verband, in dit gesprek? Is dat ook ter sprake gekomen? Dus de Larense groep, het Larens patiëntenraad bestaat niet meer, dat is nu ook afgesproken?

De heer Van der Pols: De Larense proef bestaat niet meer. De Blaricumze groep heeft zich wel coöperatief opgesteld, maar die heeft zich op het allerlaatste moment bedacht en gezegd: we hadden wel willen komen maar we hebben toch liever eerst een uitspraak van Gedeputeerde Staten over al dan niet een fusie. Maar als er in de tussentijd verzoeken komen om advies dan gaan wij gewoon ook advies geven vanuit Blaricum. En voor de rest is er vanuit nazorg of zo of rouwverwerking geen sprake meer geweest. Het is even genoemd.

Hier is de zaak afgesloten, het is in goede harmonie gegaan en we kijken weer vooruit en we moeten verder met elkaar.

De voorzitter: Dank u wel. Mevrouw Hentenaar.

Mevrouw Hentenaar-Messcher: Ja, ik had even een mailtje gestuurd over de informele groep. Tijdens onze fractievergadering kwam dat aan de orde en toen dacht ik dat ze over die adviesraad spraken. Maar ze hadden het alleen maar over: ja we zijn nu bij het sociaal domein en, dus ja, wij wilden eigenlijk graag weten hoe zat dat? En heb ik even een mailtje, ik vermoedde al dat het die eigen groep was, maar zeker weten wist ik het niet.

De heer Van der Pols: Ja zoals u weet hebben we de adviesraad sociaal domein en we hebben het kennisnetwerk sociaal domein. Het kennisnetwerk sociaal domein dat heb ik drieënhalf jaar geleden opgestart. Dat zijn, ik noem het altijd boegbeelden van netwerken uit de Larense samenleving die signalen afgeven over wat ze horen, zien of voelen met betrekking tot de uitwerking van het beleid zorg in de Larense gemeenschap. Die als ze vragen hebben, informatie willen hebben of iets willen begrijpen in een informele setting, een keer per zes weken bij elkaar komen om met elkaar van gedachten te wisselen over hoe gaat het nou met die zorg. En wat moet je in geval X of geval Y? We zijn niet zo vrijblijvend meer met elkaar bezig. Ik hoop ook oprecht dat de club mag blijven voortbestaan. Het project eenzaamheid is er uit naar voren gekomen. We hebben het project dementie vriendelijk Laren en we hebben het project Jeugd. Er is een koppeling nu gemaakt tussen enkele leden vanuit de Larense samenleving samen met het jeugdwerk Versa om ten behoeve van een bepaalde groep jongeren in dit dorp, waarvan we wel weten dat ze er zijn en ook problematisch zijn, om daar ook iets voor te gaan bieden. Dat zijn niet de jongeren die zo direct naar De Scheper gaan of waarbij het misschien ook niet wenselijk is dat ze naar De Scheper gaan vanwege toch wel bepaalde kenmerken van gedrag waarvan je zegt: moet je dat dan willen bij die jonge kinderen die ook in De Scheper komen? We zijn in een vergevorderd stadium om heel concreet een stichting op te richten vanuit die leden die dat op eigen initiatief graag willen doen. En een bijdrage wil leveren op die manier aan de Larense samenleving om een voorziening te maken, te treffen voor de jeugd die dreigt te ontsporen of misschien al een beetje ontspoord is. We hebben veel overlast in het dorp, drugsgebruik drankmisbruik, ja toch ook risico's die kleintjes lopen. Dat zijn situaties waarbij we toch vinger op de pols willen leggen en niet alleen maar reactief willen reageren maar ook vooraf: wat kun je doen om die groep inzichtelijk te krijgen. B, wat zou je ze kunnen bieden om ze op het goede spoor. Dat is het kennisnetwerk sociaal domein. Die club van 14 mensen ongeveer. Dat heeft in het laatste Larense-journaal heeft een stukje gestaan, een kort verslagje, dat is die groep.

De voorzitter: Dank u wel. De laatste dan. Nou ja, het is maar een mededeling, dus.

Mevrouw ...: Ja. Adviesraad, dat is toch een raad hè? Vroeger hadden we twee, nu is nu één hè?

De heer Van der Pols: Vroeger hadden we de cliëntenraad en de Wmo raad, die zijn nu samengevoegd. Cliëntenraad en Wmo raad zijn samen in een adviesraad; geïntegreerde raad HBEL.

De voorzitter: Goed, daarmee waren dat de mededelingen van de heer Van der Pols. Mijnheer Smit?

De heer Smit: Ja, ik heb een aantal mededelingen. Ten eerste is dat er vanaf sinds deze week een vacature openstaat voor de directeur die ons moet gaan begeleiden bij '...'. Dus mochten jullie iemand weten, verspreid het. En of ambities hebben, schrijf. Dan hebben wij in het college een verzoek ontvangen van Singer om de

statuten te wijzigen. Die moesten gemoderniseerd worden. En dat heeft dan ook iets van effecten gehad op de relatie die we met de gemeente hebben. Met name over het aantal door de raad te benoemen commissie van beheerleden, omdat bij een ANBI-status die zij hebben, als je nu je statuten wijzigt dan moet je terug naar de afhankelijkheid van een openbare overheid, of eigenlijk van een overheid. En daardoor zijn er wat wijzigingen in die statuten opgetreden. Ik dacht dat is goed om hier daar melding van te doen. Zij deden dat in hun formele bevoegdheid omdat zij subsidie natuurlijk van ons ontvangen voor de onderhouds, dan stelt de wetgeving daar vereiste aan dat als je statuten wijzigt dan moet je aan degene die jou subsidie geeft daarvoor toestemming vragen. En dat is natuurlijk gewoon netjes. Dan zie je ook gelijk dat er een discussie ontstaat over welke verstandhouding zou je nou moeten hebben als je meer naar een zakelijke relatie gaat. Daar is nu al een kleine stap in gemaakt, maar je zal zien dat die discussie misschien in een nabije toekomst nog wel weer opnieuw gaat ontstaan. Want we zijn natuurlijk heel erg zo begonnen, maar of dat in de huidige governance toestand tussen een subsidiant en overheid nog wel natuurlijk is hoe je daarin op moet treden, daar wordt naar gekeken in de toekomst. En tegelijkertijd houden we natuurlijk een grote nabijheid en ook voelt Singer dat met de gemeente. Maar je gaat op een geven moment naar een meer zakelijke relatie toe. Dan hebben wij een memo gestuurd, het leek me goed, ik denk dat die niemand zal zijn ontgaan, maar ook niet omdat er pers over geweest is. Over heffen en waarderen. Een landelijke waarderingkamer die daar een oordeel hebben gedaan in september toen hebben wij jullie al daarover geïnformeerd en al eerder heb ik ook hier mijn zorgen daarover uitgesproken en hebben wij al verbeterplan opgesteld. Inmiddels hebben wij ook een goedkeuring verklaring waarbij de waardering werd uitgesproken voor de inzet die wij hebben gedaan, en mogen wij de aanslag opleggen tot grote treurnis van alle inwoners natuurlijk, maar wel tot blijdschap van de wethouder financiën. Maar er blijft wel werk aan de winkel en daarom staat in de memo ook dat wij met Huizen kijken hoe wij in de nabije toekomst daarmee kunnen gaan samenwerken. Omdat wij denken dat we in de huidige constellatie niet die kwaliteit duurzaam kunnen gaan bieden. Dat is niet erg, want samenwerking is goed. Er zijn heel veel meer gemeentes die samenwerken. En we hebben ook wat minder succesvolle varianten gezien. Er zijn in het verleden in Soest en Wijde Meren, maar wij denken dat wij dat gezien onze relatie die we al hebben met sociaal domein dat we dat met Huizen uitstekend kunnen doen. Dan is er ten aanzien van dat punt is er ook geconstateerd dat bij de 100 huizen die wij gaan aanslaan ongeveer in Laren, dat de afwijkingen ten opzichte van de voorgaande jaar groot zijn in de waarde van de woning, en die gaan wij afzonderlijk al voor de aanslag komt aanschrijven om met ze in contact te treden over hoe dat met ze, en dan gelijk met de taxateur erbij, om te kijken hoe zoiets heeft kunnen gebeuren. Maar die brief gaat van de week ergens uit. Dat betekent dat jullie vermoedelijk, omdat het 100 huizen zijn, ook daarover horen. En het leek me goed jullie daarover te informeren. Dus we proberen daar juist extra zorgvuldig mee om te gaan om te kijken dat we tot de juiste waardering komen. En heel leuk nieuws is, denk ik, is dat wij zijn opgenomen in een landelijke publicatie over objectgebonden financiering, ook voor duurzaamheid. Daar worden wij op het gebied van de baatbelasting als voorbeeld aangehaald en ik denk dat we daar met z'n allen heel trots op kunnen zijn. En we hebben inmiddels ook gesprekken gevoerd afgelopen maandag bij de BNG, die ontzettend enthousiast is om ook als financier hier op te treden in de constellatie zoals die hier bedacht is. Dus dat is een hele positieve ontwikkelingen die de stap naar daadwerkelijk experimenteren daarmee mogelijk maakt. Vandaar ook dat wij direct daaropvolgend de brief naar de minister hebben gestuurd als regio om te zeggen dat we echt aan de start willen en dat we de experimenteerruimte willen. Dat waren de mededelingen.

De voorzitter: Dank u wel. Mijnheer Calis.

De heer Calis: Dank u wel mijnheer de voorzitter. Ja, ik heb twee vragen. Ik weet niet de eerste of dat kan want we zagen in de besluitenlijst van B&W iets over Singer, ik weet niet of ik daarover iets kan vragen? Nou ja, die statutaire wijziging, maar er was ook iets over iets betalen of terugbetalen of niet of...

De heer Van der Pols: Dat is geen geheim. Ik denk dat ik de vraag begrijp. In de eerdere, in een foutief teruggestuurde concept besluitenlijst stond nog iets over een lening die Singer heeft. Bij het oprichten van Singer heeft de gemeente € 150.000 in de pot gedaan en dat gelijk terug geleend. Het was een soort startkapitaal en tegelijkertijd een lening en daar hebben wij telkens rente over betaald. In de loop der tijd is dat bedrag gewijzigd en opgelopen en dat is nu € 134.000 lening van Singer aan de gemeente. Dat is een gekke, dat hebben wij altijd aanvaard als zijnde een verbintenis. Maar nogmaals, we hebben dat niet op stoom in kokend water nu met de statutenwijziging willen meenemen, maar we hebben wel gezegd naar elkaar: laten we op het moment dat we naar een meer zakelijke relatie gaan eens kijken of er iemand is die heel erg wakker ligt van die lening. Ja, want hij staat in de boeken bij Singer en hij staat in de boeken bij ons en we dachten: nou, misschien kunnen we daar een keer wat mee. Maar dat is iets wat in de nabije toekomst besproken zal worden. Maar we vonden omdat dit besluitpunt ging over de statuten dat het eigenlijk niet daarbij hoorde. Maar het is wel een onderwerp, en omdat u ernaar vraagt, iets wat wij in de nabije toekomst willen gaan bespreken.

De heer Calis: Een tweede vraag als ik mag? Dat gaat over de ozb heffing. Ik begrijp dat er 100 huizen een speciaal geval zijn. Als dat een speciaal geval is dan durf ik er bijna gif op in te nemen dat ze ineens een stuk hoger zijn. Want als ze lager zijn niet dan hoeft er niet de speciale brief naar want iedereen is blij natuurlijk. Maar het gaat erom dat wij steeds in het algemene verhaal gezegd hebben: we kijken naar de variatie in de waarde van het ontroerend goed, en naar aanleiding van die waarde zal het tarief variëren zodat de absolute opbrengst hetzelfde blijft. En nou begrijp ik dat deze 100 huizen zijn een speciale subgroep, die om wat voor reden dan ook in het verleden misschien niet helemaal terecht en goed zijn getaxeerd, dat die nu getaxeerd zijn en blijken aanmerkelijk hoger uitvallen en dat daar een briefje naar komt van zus en zo zit het.

De heer Smit: Ja, de systematiek klopt en de inschatting dat het niet om een lagere woningwaarde ging dat klopt ook. En het klopt ook dat wij proberen zo goed mogelijk in te schatten wat de waardeontwikkeling is en dat daar het tarief op aan te passen zodat we niet meer dan inflatoir stijgen. Tegelijkertijd hebben we dit jaar dus die inflatiecorrectie niet gedaan, dus dit jaar zou het gelijk moeten zijn.

De heer Calis: Maar kunt u iets zeggen over de wijziging van het tarief?

De heer Smit: Het tarief is, wij zijn uitgegaan geloof ik van een waardestijging van 3,3%. Ik begrijp nu in Laren dat het iets hoger ligt waardoor de opbrengst iets hoger zal zijn, maar wij hebben het tarief dus verlaagd naar 3,3% waardoor dat neutraal zou moeten zijn. Dat hebben bij de legesverordening ...

De heer Calis: Dus 11 pro mille gaat naar 10,67, zoiets?

De voorzitter: Sorry?

De heer Smit: Ja zoiets '...' wijsheid bij de legesverordening...

De voorzitter: Heren, heren, dit gaat te ver voor deze mededeling denk ik. Ja, het is buitengewoon technisch, te technisch wellicht. Dus ik zou het daar even bij willen laten. Oh, de heer Van der Berg wil ook nog iets vragen?

De heer Van den Berg: Als dat mag?

De voorzitter: Nou ja.

De heer Van den Berg: Nee, ik heb alleen nog een vraag naar aanleiding van de OSB, maar ik wacht even. Ik dacht misschien gaat de heer Calis die nog vragen. We hebben wat correspondentie ontvangen de afgelopen weken over de ozb en daar zaten ook wat linkjes in. Heeft dit wat u net vertelde ook nog verband met de mening van de waarderingskamer of de aanslagen wel of niet op tijd de deur uitgingen, of staat dat er weer helemaal los van?

De heer Smit: In het plan van aanpak wat wij hadden opgesteld voordat de waarderingskamer met hun oordeel kwam waardoor er ook wat meer urgentie kwam. Van dan gaat het er in een keer over of je wel of niet mag opleggen. In ons plan van aanpak stond al dat wij op enig moment wilden gaan kijken of we met Huizen konden samenwerken op dit punt. En daar hebben we ook al eerder gesprekken over gevoerd. Dus dat staat los van, maar loopt op met het oordeel van de waarderingskamer, natuurlijk.

De voorzitter: Goed. Daarmee sluiten we dit agendapunt af.

4. Meldingen Portefeuillehouders m.b.t. Gemeenschappelijke Regelingen

De voorzitter: Komen we bij mededelingen, sterker nog, meldingen portefeuillehouders met betrekking tot de gemeenschappelijke regelingen. Die zijn er niet, prima.

5. Raadsvoorstellen:

5.4 Zienswijze ontwerp 1e wijziging begroting 2018 VRGV

De voorzitter: Dan gaan we over tot de behandeling van de raadsvoorstellen waarbij we dus nu het eerst zullen hebben over agendapunt 5.4 Zienswijze ontwerp eerste wijziging begroting 2018 van de veiligheidsregio Gooi en Vechtstreek. Ja, het voorstel is geen zienswijze in te dienen op het ontwerp eerste wijziging begroting 2018 en dat besluit kenbaar te maken aan de veiligheidsregio. Is er iemand die daarover het woord wil voeren? Mijnheer Bijvoet.

De heer Bijvoet: Ik heb een kleine vraag. Ik begrijp, het gaat om een klein bedrag dus het zal niet de moeite waard zijn om er veel over te spreken. Maar ik zie hier iets staan over de weigering van Huizen, dat ze een bepaald bedrag niet mee willen betalen. En ik vraag me eigenlijk af wat dat inhoudt? En blijkbaar blijkt er een coulanceregeling te bestaan dat je gewoon bezwaar kunnen maken. Het gevolg is als dat toegewezen wordt dat de andere gemeentes meergoed moeten gaan betalen. Ik zou graag even iets uitleg willen krijgen over hoe dat in elkaar steekt.

De heer ... : Het is een vrij goede vraag. Het is een oud verhaal want we hebben daar geloof ik vorig jaar en het jaar daarvoor al eerder denk ik hier over gesproken. Dat ging over een wijziging van de '...' gelden geloof ik waardoor Wijde Meren in ene als grootste nadeelgemeente € 230.000 extra zou moeten betalen in de periode dat Wijde Meren nogal aan het worstelen was met en zijn wethouders financiën die elkaar opvolgden en met een financieel probleem. Toen hebben we daar naar gekeken. Wij waren zelf ook een kleine nadeelgemeente, maar we hebben toen discussie aangedragen in de regio: Goh, kunnen we nou niet, net zoals een paar jaar geleden toen dit speelde, ingroeien in zo'n nadeel en in het voordeel dat je dan ook hebt. Huizen en Bussum waren toen de gemeenten die daar baat bij hadden, want die moesten fors meer betalen en die hebben toen in drie jaar tijd zijn ze daar ingegroeid. Ons voorstel was dat nu weer in drie jaar daar in te groeien, zo stond dat ook in de kadernota ik meen van 2016 of 2017. 2017 of 2018. Daarbij wil ik even af zijn, dat weet ik hier niet. Want daar hadden we de 30-20-10-0 in staan maar al toen bij de begrotingsbehandeling bleek dat Huizen

daar toen niet aan mee wilde doen en toen hebben wij gezegd dan doen wij het als regiogemeente wel. En toen hebben wij het deel van Huizen verdeeld over de andere gemeentes. Het enige is dat we het deel van, dat Weesp toen heeft gezegd: ja, wij willen wel die ingroei doen, maar we willen niet dat extra stuk van Huizen doen want wij vinden dat eigenlijk wat onsolidair van Huizen. Dus dat willen wij niet. Dus toen hebben we aanvullend daarop op het ingroeien ook nog het deel van Huizen over de wat minder gemeente uitgesmeerd. Dat is eigenlijk de achtergrond. Ik vond het verwonderend dat nu pas in de Gooische Meren ook aan de orde was, want ik heb het hier destijds ook al uiteengezet.

De voorzitter: Is daarmee uw vraag beantwoord mijnheer Bijvoet? Iemand anders hier nog iets over? Zo niet, dan ... o, pardon. Mijnheer Calis.

De heer Calis: '...' veiligheidsregio.

De voorzitter: '...' wijziging van de begroting.

De heer Calis: Ja, oké.

De voorzitter: Prima. Dan stel ik voor dat we de raad adviseren dit voorstel in behandeling te nemen.

5.6 Intentieverklaring fusie veiligheidsregio's G&V en Flevoland

De voorzitter: Gaan we nu over naar agendapunt 5.6 intentieverklaring fusie veiligheidsregio's Gooi en Vechtstreek en Flevoland. Daar is een brief opgesteld waarvan voorgesteld wordt die te versturen op de concept intentieverklaring fusie tussen de VRGV en de veiligheidsregio Flevoland. Wie kan ik hierover het woord geven? Gaat uw gang.

De heer ... : Dank u voorzitter. De fusie van de veiligheidsregio, ja voor ons is groter niet automatisch beter, dus daar hebben we toch wel wat vragen over. In eerste plaats een algemene vraag: wie is eigenlijk de initiator van deze fusie? Wie wil dit? In het voorstel kunnen we lezen dat door de fusie onder andere een betere aansluiting ontstaat bij de politie-eenheid Midden-Nederland, dus dat zien wij wel als een voordeel. Verder zien we in het raadsvoorstel een opmerking staan dat een beoogd effect ervan is de lokale belangen sterker in overweging te nemen. En dat zien we eigenlijk als haaks op de schaalvergroting staan, dus daar zouden we wel een toelichting op willen, op welke manier dan die lokale belangen sterker in acht worden genomen. Tenslotte de reactiebrief van het college. Als we kijken naar de eerste alinea laatste zin, die zin loopt niet. Dus daar moet even iets anders voor komen. En het finalepunt in die brief is dat er wordt geconstateerd dat er meer inzicht nodig is in de financiële consequenties. En daar zijn wij het van harte mee eens, maar wij zouden dat willen uitbreiden met ook andere consequenties. Welke andere consequenties die voor ons als gemeente van belang zijn, kan dit hebben? Gaat het veranderingen met zich meebrengen in aanrijdtijden van brandweer en ambulance, of levert het ons in algemene zin voordelen op? Daar zouden we graag iets meer van willen weten en ook terugvinden in de reactiebrief.

De voorzitter: Dank u wel. Wie van het college kan ik hierover het woord geven? Mevrouw Krusinga.

Mevrouw Krusinga: Ja, ik ga er vanuit dat u de aanleiding en de geschiedenis die voorafging aan deze intentieovereenkomst wel mededelingen over heeft gehad in de periode voorgaand aan mijn aanwezigheid. Het is eerder gestart, al een tijd geleden, omdat is vastgesteld dat veiligheidsregio Gooi en Vechtstreek, de kleinste veiligheidsregio die er in Nederland is, als het gaat om de ondersteunende taken anders dan de

operationele taken, maar als het gaat bijvoorbeeld om deskundigheidsbevordering. De taken die er zijn op het gebied van milieu, dus expertisetaken, dat dat goed zou zijn dat de regio groter is. En er is begreep ik al enige samenwerking tussen de veiligheidsregio Gooi en Vecht en Flevoland, die was er al. En er is een rapport geweest, dat volgens mij ook met u gedeeld is in een eerdere momenten, ik dacht in maart vorig jaar, waarin gezegd is: we gaan dit onderzoeken. Als men het heeft over de financiële consequenties is dat juist een onderdeel van onze reactie omdat wij juist als Laren eerder geïnformeerd willen worden, als die informatie er komt, over de financiële gevolgen. Want die zijn er wel. Fusie leidt niet tot twee keer het budget dat er nu is maar kan leiden tot een gekorte doeluitkering. En daar moet eerst duidelijkheid over komen, dat is een van de alinea's in onze brief. Dus het gesprek met de minister vinden wij noodzakelijk om een echt oordeel te kunnen hebben over een fusie. Dus dat is, dat deel en welke andere consequenties. Als het gaat om het operationele, de representatieve taken, heeft dat geen directe consequenties. Het is wel noodzakelijk gebleken voor de operationele taken om mensen goed op te leiden is een zekere schaalgrootte ook van belang. Ik bedoel, men is niet zomaar, al ben je vrijwilliger, zomaar brandweerman. Dus je moet echt goed opgeleid worden en dus een schaalvergroting helpt de kleine veiligheidsregio Gooi en Vecht wel bij dat soort taken. Dus dan heeft het wel gevolgen maar in gunstige zin voor het operationele werk. Er verandert met, zoals nu de fusievoorstel er ligt als intentieovereenkomst, niets aan, er ligt geen veranderingen zullen van gevolg zijn voor de kazernes, voor de wagens, dat is gewoon een heel ander traject. Dat loopt. Maar dat heeft geen samenhang met deze intentieverklaring van de fusie. Wij vinden dat er meer duidelijkheid moet komen. Wij vinden ook dat er meer argumenten moeten zijn om de fusie te rechtvaardigen. En wat wij jammer vinden is dat er is een bijeenkomst geweest met raadsleden, de heer Bijvoet was daarbij, en het was niet de eerste bijeenkomst die er met raadsleden was, en daar zijn suggesties gedaan. En daarvan hebben wij al aangegeven in de veiligheidsregio dat het jammer is dat die niet terugkomen in de intentieovereenkomst. En voor ons is de congruentie met de politie in Midden-Nederland ook een hele belangrijke. En een fusie met Flevoland is een mogelijkheid maar het zou ook anders kunnen zal ik maar zeggen. Dus we hebben een vrij kritische zienswijze als het gaat om het geheel. Het is voor ons geen gelopen race maar we snappen wel dat er iets moet gebeuren met de veiligheidsregio Gooi en Vecht gelet op haar beperkte omvang en de toenemende taken die er zijn in een veiligheidsregio.

De voorzitter: Dank u wel. Mijnheer Visser.

De heer Visser: Ja, ik wil graag het proces wel goed begrijpen. Dus de vraag over de initiator van de fusie heb ik nog niet beantwoord gehoord. Is dat het ministerie wat dat zeg maar oplegt? Of hebben we daar nog iets over te zeggen?

Mevrouw Kruisinga: Nee, het is niet het ministerie want het ministerie moet hier ook nog mee instemmen. Het moet ieder geval gaan verklaren dat de fusie niet financiële consequenties heeft voor de beide regio's. Maar de initiator is niet het ministerie, dat zijn de veiligheidsregio's zelf geweest. En dat heeft alles te maken met de omvang van de veiligheidsregio, ik bedoel dat is de aanleiding geweest. En het niet op termijn de ondersteunende taken, de expertises, allemaal in deze veiligheidsregio te kunnen waarmaken. En een schaalvergroting zou daar bij wel kunnen helpen.

De heer Visser: Dat zegt u met zoveel woorden: ja, de reden dat we groter moeten worden is omdat we te klein zijn. Dat is een beetje een kip en een ei redenering natuurlijk. Het feit dat we klein zijn wil niet zeggen dat we automatisch moeten groeien. Dus ik zou toch wel graag inhoudelijke argumenten van die veiligheidsregio's dan een keer willen zien of het inderdaad wel zo verstandig is om te fuseren en niet alleen maar met het argument dat we de kleinste regio van het land zijn.

Mevrouw Kruisinga: Dat we klein zijn betekent dat we kwetsbaar zijn en dat we wel een schaa sprong nodig hebben om die expertises ook te krijgen voor de toerusting van de veiligheidsregio. Is een fusie de enige manier? Dat is natuurlijk ook nog een vraag. Maar het is een intentieovereenkomst, men loopt nu de weg en voor ons is het belangrijkste dat het ministerie duidelijkheid geeft over de financiële gevolgen. Want dat kan ook een breekpunt zijn.

De voorzitter: Misschien zit Haarlem erachter. Mevrouw Bakker.

Mevrouw Bakker-Snoeij: Wij zijn eigenlijk ook niet zo voor schaalvergroting omdat we dan ook denken aan een grote bureaucratische waterhoofden. We hopen dat dat niet gebeurt. En daarom zeg ik ook iets tegenstrijdigs: er is al zoveel samenwerking met Midden-Nederland, met de politie Midden-Nederland. Dus waarom een fusie met Flevoland? En waarom dan niet een fusie met Utrecht? Of misschien wel allebei, als er maar geen waterhoofd komt.

De voorzitter: U had verder geen vraag begrijp ik? Nee. Mijnheer Bijvoet. Ook nog even, ja had u een vraag? Want dan moet hij beantwoord worden natuurlijk.

Mevrouw Bakker-Snoeij: Nou, ik vroeg waarom dan niet met Utrecht ook?

Mevrouw Kruisinga: Ja, dat is een discussie die al gepasseerd is. Dus toen ik kwam, reed deze trein al in volle vaart en lag deze intentieovereenkomst er op 15 september, mijn eerste vergadering, er 's middags al. Dus die discussie is geweest en daarvan neem ik ook aan dat hij hier wel aan de orde is geweest en dit is een voortzetting ervan. Maar het is geen onlogische opmerking die u maakt als het gaat om Midden-Nederland en de provincie Utrecht.

De voorzitter: Mijnheer Bijvoet.

De heer Bijvoet: Ik reageer even op de woorden van mevrouw Kruisinga. Dat is nou precies het probleem dat de afvaardiging vanuit de raden bij dit soort raadsinformatiebijeenkomsten zo gering is, want daar is dit namelijk allemaal uitgebreid aan de orde geweest. Een heel concrete, het voorbeeld: waarom niet veiligheidsregio Utrecht, en nu kiezen richting Flevoland? Is daar in de presentatie, de afgelopen keer dacht ik, uitgebreid aan de orde geweest. Dus ik kan me uw vraag heel goed voorstellen, want het is een hele prangende vraag denk ik. Maar nogmaals, het is al eerder aan de orde geweest.

De voorzitter: En nu wilt u nog vragen stellen? Gaat uw gang.

De heer Bijvoet: Ja, ik merkte het net ook al een beetje uit de vragen. Ik heb een vraagteken bij wat is nou de status van een intentieverklaring? Ik leg een intentieverklaring uit als we vragen de zienswijze aan de raden over het feit dat we een verkenning willen gaan uitvoeren, een verdere verkenning. Waaronder financiële gevolgen leg ik daar in mijn woorden uit. En ik begrijp uit de intentieverklaring, sorry uit de zienswijze van het college dat ze zeggen: nou, zover zijn we eigenlijk niet. We willen eerst die minister horen en we willen meer inzicht in de financiële consequenties. Dus de status van die intentieverklaring is me eerlijk gezegd niet helemaal duidelijk. En ja, mevrouw Kruisinga zei net ook al: er zijn wat dingen meegenomen uit die raadsinformatiebijeenkomsten. Een mooi voorbeeld vind ik zelf over de vrijwilligers, wat is de toekomstige plek van de vrijwilligers. Nou er staat nu nadrukkelijk in deze intentieverklaring dat dat als onderzoeksobject meegenomen gaat worden. Dat vind ik uitstekend. En ja, wat ik ook niet begrijp is waarom nou nu op deze moment voor het tekenen van die intentieverklaring nodig is dat die uitspraak van de minister komt. Ik kan me

zo voorstellen dat dat in de loop van de verkenningstrajecten gaat komen en dat op basis daarvan op enig moment een besluit wordt genomen: ja, we gaan wel of niet fuseren met Flevoland. Tot slot, maar dat is misschien meer een raadsopmerking, wij zijn een groot voorstander van het samenvoegen. En dat is niet alleen op financieel gewin, dat is ook efficiency, dat is schaalgrootte voordeel behalen. En niet in de minste plaats, een gezamenlijk oefencentrum creëren. En waar kan dat beter dan in de mooie Flevopolder?

De voorzitter: Dank u wel. Mevrouw Krusinga hebt u enige vragen kunnen destilleren?

Mevrouw Krusinga: Ja. Als ik bij het laatste begin, de gezamenlijke oefenterrein, dat geeft ook meteen aan dat je schaalgrootte nodig hebt om een organisatie te kunnen onderhouden. En de kwaliteit van een organisatie te kunnen onderhouden. De andere vraag: waarom nu die intentie, of nee, waarom nu die kritische houding volgens mij als het gaat om ministerie. Ik zou zo'n project in gaan met een kritisch pad. En dan zou al heel snel op dat kritisch pad liggen het standpunt van het ministerie en de financiële consequenties die daaruit voortkomen. Anders ben je heel veel tijd aan het investeren bestuurlijk. En ook de organisaties ondersteunen dit proces, en dan is het denk ik goed dat we eerst weten: is dit een haalbare weg of levert het toch zulke financiële consequenties op dat je het op deze manier niet moet doen. Of krijg je een ander advies van het ministerie? Dus ik vind een betrokkenheid van het ministerie dat de financiën regelt wel een hele belangrijke. En wij willen dat in ieder geval nu ook gezegd hebben in onze zienswijze. Dus dat is denk ik mijn antwoord hierop.

De voorzitter: Dank u wel. Mijnheer Calis.

De heer Calis: Ja, ik kan me in grote lijnen vinden met het commentaar van de heer Bijvoet. En met name natuurlijk is het oefencentrum vaak een onderwerp van gesprek geweest. En dat is vergaand met het veiligheidsregio Utrecht besproken die dat naar ons idee zoals het hier gepresenteerd is, nog op het laatste moment niet heeft laten doorgaan, waarvan we toch de indruk hebben dat dat zeer belangrijke investeringen zijn. Dus wellicht ligt dat ook ten grondslag aan de keuze voor de strategie die nu gevolgd wordt. Ik weet wel dat uit de discussie van het aanleg van het grote communicatienetwerk C2000, dus dat was in 2000, dat toen al als een van de belangrijkste hinderpalen werd gezien dat de regio's van de meldkamers verschilden van elkaar. Dus hoe communiceert brandweer, politie, ambulance met elkaar, terwijl die meldkamers allemaal verschillende regio's omvatten. Dus daar is ondertussen wel al wat in gestroomlijnd. Maar als hier dan een referentie gemaakt wordt naar de congruentie van veiligheidsregio en politie, dan lijkt mij dat uitermate zinvol. Wat misschien, wat ons wel bezighoudt en wat misschien niet hier aan de orde is, maar er is ook met name in onze fractievergadering, steunfractievergadering, uitgebreid bij stilgestaan is de portefeuillehouder mevrouw Krusinga zei het al, bij deze hele oefening staat de discussie van de operatie en de positie van de kazernes, de uitrukmanieren, met name ook de vrijwilligers die ook genoemd werden door de heer Bijvoet, niet ter discussie. Maar in deze voortgaande regionalisering en groter wordende organisatie, zetten wij toch wat vraagtekens: oké, dit is nu niet de plaats misschien, maar het lijkt er wel nuttig om bij deze verandering toch apart stil te staan bij hoe gaan wij om met de Larense brandweer? De vrijwilligers hier? Kan je je daar nog voor inzetten? Kan je daar als politieke partij, kan je daar als gemeenteraad je daar nog mee bezig houden? Of is dat totaal aan de veiligheidsregio en heb je maar op afstand daar commentaar op te leveren en verder niet?

De voorzitter: Nou dat lijkt mij een vraag die wel nu gesteld kan worden. U zegt: dat is misschien wat voor een ander, maar hebben wij nog iets te zeggen na deze fusie, na deze opschaling, over onze eigen brandweer?

Mevrouw Krusinga: Op zich worden wij geraadpleegd over hoe de repressieve organisatie wordt georganiseerd. En wat nu hier ligt leidt niet tot de verandering van wat wij nu kennen. Die oude discussie die

er is geweest over brandweerkazernes en de verplaatsing daarvan, die is voorbij. Waar het nu omgaat is het toerusten van de brandweerorganisatie inclusief de vrijwilligers. En er is in Laren wel een actie geweest om meer vrijwilligers te werven, maar Laren heeft wel een specifiek probleem is namelijk niet alleen de huisvesting maar ook de bevolkingssamenstelling leidt niet makkelijk tot mensen die te werven zijn voor vrijwillige brandweer. Dat is op andere plekken anders. En het beschikbaarheid van vrijwilligers is hier echt wel een punt. Dus men heeft een bezetting van de brandweer, maar de inzet in de avonduren is natuurlijk iets wat de vrijwillige brandweer met name doet, maar overdag moet men vaak ook andere maatregelen treffen. Maar op zich, de aanrijtijden, de toerusting verandert op dit moment niet. Anders dan dat de organisatie zelf hard aan het werk is om ook bindender te zijn naar de vrijwillige brandweer toe en ook weer bekijkt hoe de toerusting moet zijn van een brandweer als in Laren en Blaricum, bijvoorbeeld in relatie tot de rietenkappen. En daar wordt aan gewerkt. Dus dat is niet een gevolg van deze intentieovereenkomst of welk bericht dan ook maar dat is wat de inzet van de veiligheidsregio sowieso is.

De voorzitter: Oké, dank u wel. Dan mijnheer Van den Berg.

De heer Van den Berg: Dank u wel voorzitter. De heer Calis haalde het net al heel even aan: ten tijden van dat we spraken over een brandweeroefencentrum op Crailo, is mij bijgebleven dat er vooral een probleem zat in de, hoe de structuur is van Gooi en Vechtstreek en van Utrecht. Want als ik het goed begrepen heb is Utrecht gewoon eigenlijk een regio met een gemeente. En daar zal wel een stuk van het verschil van samenwerking. Overigens, voor degenen die dat niet weten, maar vanuit deze raad ondergetekende zit nog in de klankbordgroep voor de veiligheidsregio. Mevrouw Krusinga zit in het algemeen bestuur, maar als raad zitten we nog in een klankbordgroep met collega's uit de hele regio. En daar is ook wel gesteld: het gaat niet alleen maar om de brandweer maar ook om de politie. Maar ook om het GGD '...' en daar is Flevoland niet zo'n heel raar idee. Want ik heb wel eens begrepen, misschien zeg ik het verkeerd hoor, maar als het over tbc gaat, ik zeg maar wat, of een grote uitbraak, dan is dat al niet alleen meer voor de Gooi en Vechtstreek maar dan gaat het al helemaal over Flevoland en ik geloof zelfs als ik het niet verkeerd zeg zelfs half Waterland/tot aan Amsterdam. Dus in die zin als CDA fractie snappen we wel de achtergronden van het opschalen. Niet het opschalen op zich maar wel waarom dat zou moeten. Wat ik wel terugzie, en als ik het goed begrijp ligt dat mevrouw Krusinga dat goed toe als voorzitter, als bestuurder van de veiligheidsregio, gaat u toch nog een keer een appèl doen om wel die verbinding met Utrecht te houden als ik het zo mag lezen. Aan de andere kant denk ik: Flevoland bestaat ongeveer uit de Noordoostpolder dus dan zitten we ongeveer in Friesland. Dus we zijn er wel heel erg benieuwd naar en tegelijkertijd lezen we in het voorstel dat de intentie die er nog aan allerlei kanten hangt. Nou, daar heeft u al iets over gezegd, dus dat is voor ons op zich voldoende. En dan nog als laatste terugkomende op die vrijwilligers, terecht dat de heer Calis daar ook een opmerking over maakt, dat gaat dan wel heel specifiek over de brandweer. Wat altijd wel natuurlijk het gevoel is geweest in dit dorp dat toen het gewoon de Larense brandweer was hebben wij nooit, durf ik wel te beweren, nooit gehoord dat het moeilijk was om vrijwilligers te vinden. Dat was een scene hier in Laren waar mensen gewoon, bedrijven, bouwondernemingen, iedereen zorgde wel dat personeel daar ook gewoon tijd in mocht stoppen. Wat ik nu zeg is misschien een beetje scherp langs de wind varen maar wat het beeld wel een beetje is dat zeg maar door die hele professionalisering en regionalisering, en dat is overigens ook altijd een onderwerp in die groep waar ik het net over had waar ik inzit, het heeft wel heel erg met betrokkenheid te maken. En vrijwilligers noemen we dan zeg maar semi, half professionals. En als er gezegd wordt nu dat dat moeilijk wordt in Laren, dan denk ik dat toch wel de eerlijkheid gebiedt te zeggen om nog eens heel even goed terug te kijken waarom dat dan moeilijk is. Want werknemers die zeg maar aan allerlei eisen moeten voldoen, ja dan wordt het soms voor de bedrijfjes in Laren die dan wel medewerkers hebben, wordt het wel misschien, is dat ook wel een probleem. En is het niet alleen maar het enthousiasme dat men niet zou willen. Dus dat vind ik nog wel een

punt om aan te sluiten bij wat de heer Calis zegt. En ik denk dat dat niet alleen ons punt is, maar van ons allemaal moet zijn, dat we binnen die steeds groter wordende geheel wel aandacht voor de oorzaak van het verminderde, en dat kan niet alleen maar grijze haren zijn of dat iedereen het dorp uit rijdt. Omdat mijn idee nog steeds is dat er in dit dorp genoeg mensen wonen die wel degelijk trots zijn op de brandweer. Maar ook afgehaakt zijn. Dus daar wil ik nog wel een appèl op doen, maar dat is bijna politiek dus daar moet ik nu mee ophouden. Wij snappen de opstelling van het college en wij zullen daar op die manier ook gewoon mee omgaan en in meegaan. Dank u wel, mijnheer de voorzitter.

De voorzitter: Dank u wel. Mevrouw Krusinga heeft u ...?

Mevrouw Krusinga: Kort. De regionalisering is natuurlijk een feit, al een aantal jaren en dat heeft inderdaad tot hele ook wel bittere discussies geleid. Bij de vrijwillige brandweer in het bijzonder. Maar dat is een feit. Misschien moeten we hier ook eens kijken want ik heb begrepen dat de wervingscampagnes net zijn geweest en dat dat niet echt heel veel heeft opgeleverd, maar misschien moet het directer. Dat zou kunnen. Mij wordt inderdaad wel gezegd dat natuurlijk Laren een specifieke situatie heeft als het gaat om huisvesting. Ik denk dat we dat allemaal wel begrijpen dat het niet makkelijk is hier gevestigd te zijn, te blijven of te komen. En dat wel inderdaad veel mensen ook buiten Laren werken, en dat is natuurlijk als het gaat om aanrijdtijden wel een lastige. Dus overdag moet er al andere maatregelen getroffen worden om de bezetting goed te hebben. En die zijn getroffen. En de regionalisering heeft ook als voordeel dat andere als vanzelfsprekend bijspringen zoals ook vanuit hieruit bijgesprongen wordt. Ik bedoel, nadeel heeft zijn voordeel ook.

De voorzitter: Dank u wel. Mevrouw Niekus.

Mevrouw Niekus: Dank u voorzitter. Ja nu de fusie met Flevoland dichterbij komt en Utrecht een beetje in de wacht staat, is mijn vraag alleen even: heeft het nog consequenties voor de BELorganisatie omdat Eemnes natuurlijk in de andere regio ligt. Misschien is het al een keer gezegd maar dit moment zou ik het graag toch nog een keer horen.

De voorzitter: Mevrouw Krusinga.

Mevrouw Krusinga: Dit heeft geen consequenties voor de BELorganisatie. Aals het gaat om onze ondersteuning in de veiligheidsregio is het natuurlijk alleen Blaricum en Laren die ondersteund worden op dit dossier. En er is ook nog even iets gezegd over toch wel de relatie goed te houden met Utrecht, nou dat is denk ik ons probleem niet. Onze gerichtheid op Utrecht is natuurlijk veel groter dan bijvoorbeeld van Weesp die een natuurlijkere gerichtheid heeft op Flevoland. Maar voor de BEL op zich heeft dit geen gevolgen.

De voorzitter: Dank u wel. Ik concludeer dat daarmee dit raadsvoorstel afdoende besproken is en dat wij dit kunnen doorgeleiden naar de raad met een positief advies.

De heer ... : Voorzitter, mag ik nog een suggestie doen? Inhakende op de discussie omtrent vrijwilligers?

De voorzitter: Ja.

De heer ...: Want de burgemeester noemde het verschijnsel dat vrijwilligers van de Larense brandweer die in Laren woonachtig zijn vaak buiten het dorp werken. Dat is mij bekend op een avond dat ik daar geweest ben. Maar het omgekeerde is natuurlijk evenzeer waar. Dus mensen van de vrijwillige brandweer Hilversum die werken misschien op dat moment wel in Laren. Dus zou je dan niet naar een ander systeem toe moeten op

basis van moderne communicatiemiddelen om te kijken wie er in de buurt zijn en of die naar de desbetreffende kazerne zich kunnen begeven? Zou daar niet eens onderzoek naar kunnen worden gedaan?

De voorzitter: Mag ik voorstellen dat mevrouw Krusinga dat meeneemt en daar ter gelegenheid tijd op terug komt? Dan wil ik daarmee dit agendapunt afsluiten. En ja de heren van de veiligheidsregio in de gelegenheid stellen om zich uit de voeten te maken.

5.1 Kindarrangement voor gemeenten Huizen, Blaricum, Eemnes, Laren

De voorzitter: Gaan wij door met onze agenda en zijn we aangekomen bij agendapunt 5.1 het kindarrangement voor de gemeente Huizen, Blaricum, Eemnes en Laren. Dus de raad wordt gevraagd in te stemmen met de beleidsnotitie en in te stemmen met de zesde begrotingswijziging die daarmee samenhangt. Wie mag ik hierover het woord geven? Mevrouw Van Dorst.

Mevrouw Van Dorst-Brakel: Sorry. Ja wij stemmen hiermee in hoor. Wij vinden het een heel prima idee. We hadden alleen een paar vragen. Het bedrag is toch een extra bedrag wat ter beschikking is gesteld vanuit de overheid en het wordt ook vanuit het sociaal domein nou aangevuld. Dat is mij niet helemaal duidelijk maar dat kan aan mij liggen. En een tweede vraag was: de implementatiekosten. Zitten die in deze € 42.000 voor Laren? Of neemt de gemeente Huizen die voor haar rekening, ook voor de BEL? Dat was ons ook niet helemaal duidelijk. En dan zijn er nog steeds verschillen hè, zeg maar binnen de dorpen? Zoals, ik val daar echt over, dat Eemnes heeft wel een biebabonnement vanaf zes jaar, Laren niet. Wat vinden wij daarvan? Ik zal het maar niet over schoolzwemmen hebben, want dat hebben ze in Huizen ook. En vond ik ook wel opvallend: weet men dat 20% van onze inwoners onder het welstandsniveau zit? Daar schrok ik van. Dat vertelde iemand in onze steunfractie. Nee, de rest is voor de raad. Dit waren de technische vragen, dank u.

De voorzitter: Mijnheer Van der Pols?

De heer Van der Pols: Het is inderdaad extra geld wat ter beschikking is gesteld. Het betreft hier de zogenaamde Klijnsmagelden, die heeft extra budget ter beschikking gesteld om armoede onder kinderen extra onder de aandacht te brengen en daar aanvullend in te voorzien. In maatregelen. Het is inderdaad ook opmerkelijk dat er toch heel wat gezinnen zijn die zeg maar op of rond die armoedegrens zoals die door het CPB of Sociaal Cultureel Plan Bureau zijn benoemd. Moeten we terdege ook onze rekenschap van geven. Uiteraard hebben we in ons beleid al, we gaan uit van maatwerk, laat ik het maar even simpel houden, we gaan uit van maatwerk waarbij niet alleen op een bepaald facet gefixeerd wordt, bijvoorbeeld schuld of een ander probleem in een gezin, er wordt ook breed gekeken: waar kan hier best hulp geboden worden om problemen te voorkomen? En ook kinderen in de gelegenheid stellen, daar is deze maatregel juist voor bedoeld. Twee categorieën dus: we hebben degenen die qua inkomen al laag zitten maar geen gebruik maken van gemeentelijke regelingen, en die wel en dan tot een maximum van 120%. Nou dat geeft een aanzienlijk beeld, opmerkelijk beeld te zien dat er toch wel behoefte aan is. We denken ook door de maatregelen die we hier voorstellen dat het ook een welkome aanvulling is. En hoe het precies zit in Eemnes? Ja, dat is een situatie van een keuze. Eemnes die heeft op grond van, ja haar taken en bevoegdheden gezegd: wij willen graag dat extraatje erbij. Dus het is een keuze. Nog iets met betrekking tot het geld misschien? Mevrouw Willems vanuit de uitvoeringsdienst die zit naast mij en die heeft misschien nog een aanvulling hierop.

Mevrouw Willems: Nou, voor de implementatiekosten, die neemt Huizen voor haar rekening. En ik weet eerlijk gezegd niet precies waarom, maar ik heb het even nagevraagd en...

De heer Van der Pols: Sympathiek gebaar.

Mevrouw Willems: Ja. Nee, alleen in Huizen, ja.

Mevrouw Van Dorst-Brakel: Hartelijk dank voor de antwoorden. Dank u.

De voorzitter: Dank u wel. Mevrouw Hentenaar.

Mevrouw Hentenaar-Messcher: Ja, bij mij is het toch nog een beetje onduidelijk. De Klijsmagelden, daar heb ik een vraag over gesteld in november en die zouden toen direct aan de gezinnen worden uitgekeerd in, toen werd er gezegd VVV-bonnen en nog wat geld geloof ik, in natura. Maar nu begrijp ik uit het hele stuk dat dit ook de Klijsmagelden zijn, en dit is structureel dus dat komt volgend jaar ook weer terug. Maar wat was dat toen met die VVV-bonnen dan? Dat begrijp ik helemaal niet.

De heer Van der Pols: Ja, dat was een extraatje, incidenteel.

Mevrouw Willems: We hebben over 2017 ook Klijsmagelden gekregen, maar omdat wij pas met de meicirculaire wisten hoeveel geld er beschikbaar was hebben we gezegd: dan doen we dit jaar een extraatje voor de kerst voor gezinnen met kinderen van de Klijsmagelden, en vanaf 2018 zetten we ze in aan de hand van dit beleidsplan.

De voorzitter: Dat was het mevrouw Hentenaar?

Mevrouw Hentenaar-Messcher: Nee, ik wil ook nog even weten, dat was ook de vraag gister: hoe kunnen we alle kinderen bereiken? Bij de bijstandswet zijn de gezinnen bekend en we gaan nu tot 120% van de bijstandsnorm. Dus dan komen we in aanraking met gezinnen die we dan helemaal niet kennen of wel misschien via de kennisnetwerkgroep. Maar ik heb ook zitten denken, ja misschien is het ook een idee om in de plaatselijke kranten een kennismaking over dit, doordat de mensen zelf hun rechten kunnen opeisen. Ik weet het niet?

Mevrouw Willems: Nou, ik ben op voorhand al in gesprek met een drukkerij om flyers te maken die we dan bij de bibliotheek neerleggen, Voedselbank, zwembaden, Vluchtelingenwerk, noem maar op. En bijvoorbeeld op scholen. Kijk het is natuurlijk altijd een beetje lastig, ook voor een intermediair, om te bepalen wat verdient iemand nou eigenlijk? Maar we kunnen in ieder geval de boodschap meegeven: als u denkt dat u binnen deze doelgroep valt, dan kunt u contact opnemen met de gemeente, ja.

Mevrouw ...: Ik zou het graag nog ruimer willen stellen, het Larens Journaal. Want ik denk het veel breder is dan alleen wat u, heel goed hoor, maar nog breder.

Mevrouw Willems: Kijk, sowieso, het komt altijd in de krant.

Mevrouw ...: Sorry, voorzitter.

Mevrouw Willems: Kijk publiciteit wordt er sowieso via de krant altijd aan gegeven en ik denk dat we ook even inderdaad per gemeente moeten kijken wat dan het beste medium is om het goed onder de aandacht te brengen.

De voorzitter: Mevrouw Hentenaar.

Mevrouw Hentenaar-Messcher: Ik had al gezegd de plaatselijke krantjes, dus het Larens Journaal hoort daarbij. Maar ik denk misschien ook niet zo gek, op de website van Larens Behoud, want die wordt goed gelezen.

De voorzitter: Verkiezings'...'koorts. Mijnheer Van den Berg.

De heer Van den Berg: Voorzitter, dank u wel. Uitstekend dat dit nu voorligt. Er is al het een en ander over gezegd. Aansluitend op zojuist dacht ik wel inderdaad scholen want ik denk dat kinderen meer mee krijgen en die zijn altijd wat meer onbevangen en eerlijker. Dus dan denk ik: een simpele folder voor kinderen op scholen dat lijkt me een hele goeie ingang. Om meteen het bruggetje te maken naar nog een verduidelijkende vraag: Het is nu opgerekt naar boven, dan hebben we het opeens tot 120%. Collega mevrouw Brakel die maakte net een opmerking dat 20% in Laren zeg maar onder een bepaald niveau valt. Dat komt dus omdat we het nu naar 120, dat is een vraag dan, of dat komt omdat we naar 120% gegaan zijn? En aan de andere kant als je in de bijstand zit maar we hebben natuurlijk ook mensen die in de schuldhulp zitten of zelfs onder bewindvoering staan en mijn vraag is of dat daar ook voor geldt? Want ik zou me zo maar eens kunnen voorstellen dat we het over de gewone mensen hebben die gewoon niet genoeg verdienen. Maar juist als je helemaal aan die onderkant zit en helemaal klem zit en eigenlijk niks meer mag. Zelfs voor je bh nog de bewindvoerder moet bellen, dan weet je wel wat er gebeurt als de kinderen die daar in diezelfde... Ja ik ga ver, maar dat is een mooi voorbeeld. De kinderen die in dat soort gezinnen leven dat die ook nadrukkelijk hier wel in meegenomen worden. Dat is een vraag. En tenslotte, u heeft het net al gezegd over dat extraatje van 2017 dat is gegaan naar de kerst. En dat is bij een heleboel mensen heel warm ontvangen. Ik denk dat dat sowieso, nou is het altijd natuurlijk als je ieder jaar iets gaat doen is het niet meer apart. Maar ik zou er toch voor willen pleiten om zeker rond de kersttijd, als het einde van het jaar en iedereen viert een feestje, dat het wel bij groepen die nergens bij horen toch wel heel erg warm ontvangen wordt als daar, en of het nou 250 of 150, daar gaat het niet om, wil ik toch een pleidooi houden en niet dat we de Klijnsmagelden helemaal opgemaakt hebben en dan zeggen: ja nou ja, je hebt het al gehad. Dat wil ik hier nog wel genoemd hebben. Gevraagd hebben. Voorzitter, dank u wel.

De voorzitter: Ja, dank u wel.

De heer ...: Ja, in zijn algemeenheid ook even geantwoord hierop. Het mag volstrekt helder zijn dat de middelen die we hebben, ter beschikking gesteld hebben gekregen en het beleid wat hier voor ligt, de manier waarop we het willen aanpakken en gebruiken ten behoeve van, dat we daar op een goede zorgvuldige manier mee omgaan. We moeten ook goed beseffen dat niet iedereen er vrijelijk vooruit wil komen dat hij krap zit of dat het zwak gaat. En daarom zeg ik ook: een zorgvuldige manier kiezen. We gaan straks ook nog even spreken over de beweegcoach die een rol ook speelt op de scholen. Die ziet ook wel wie waar aan mee zou willen doen dan wel om welke reden ook er toch maar van af ziet. Dat soort kleine signalen kunnen vaak al een lijntje werpen naar het signaal wat een schoolhoofd of een leerkracht richting ouders kan maken: we zijn nu toch met iets leuks bezig. Kortom, het moet ook een beetje voorzichtig aangepakt worden denk ik. Want het is geen onderwerp waar je graag mee geconfronteerd wordt, ook in termen van: daar moet je gebruik van maken want daar heb je dus gewoon recht op. Want sommigen willen er misschien helemaal geen gebruik van maken. Dus wij zien wel degelijk ook, en op dit moment worden de eerste vingeroefeningen gedaan om te kijken hoe kun je dat A. het beste bij de inwoners onder de aandacht brengen. En twee, met welke partijen zou je straks te maken kunnen krijgen? En hoe ga jij ook die signalering aan elkaar doorgeven? Waarbij we dus moeten letten dat sommige mensen misschien ook zullen zeggen: waar bemoei je je mee? Ik wil niet dat je met mij over mijn inkomenssituatie gaat spreken. Terwijl we wel weten dat je, of dat jullie dan weten en dat je

daar kennelijk aanleiding vindt om mij daar even op aan te spreken. Moeten we dus voorzichtig ook mee zijn. Maar we hopen en denken zeker ook door de maatregelen die we nu voorstellen dat we daar een mooie slag bij zouden kunnen slaan.

De voorzitter: Dank u wel. Mevrouw Niekus.

Mevrouw Niekus: Ja, ik wil een complimenten geven voor dit mooie beleidsstuk en fijn dat we hier aandacht aan besteden. Dank jullie wel.

De voorzitter: Dank u wel. Dan had mevrouw Hentenaar nog een vraag.

Mevrouw Hentenaar-Messcher: Ja, ik wil toch nog even terugkomen op die zogenaamde uniforme regeling die hier ook in staat. En dan de verschillen waar de kinderen in Eemnes inderdaad recht op hebben en de kinderen hier niet. Als ik dan ga kijken naar de strekking van computers, dan is het hier een keer in drie jaar per gezin en in Eemnes is het een keer in de vijf jaar eens dat vind ik toch wel een heel groot verschil, dat vind ik een beetje wrang.

De heer Van der Pols: Ja, het is lokaal beleid. Het is ook een beleidselement waarop u uw voorkeur mag uitspreken en zegt: alles wat je bedenkt moet vooral ook gelijk zijn met wat Eemnes doet. Eemnes doet meer dingen. Eemnes zegt ook: ja wij hebben gewoon meer geld als Laren dus het is toch logisch dat wij ook meer doen. Dat is ook een uitgangspunt. Het is wel allemaal gebaseerd op het feit dat waar het bij ons om gaat is, als na drie jaar die computer kapot is, dan komt er gewoon na drie jaar een nieuwe computer. En dan komt hij niet na vijf jaar. De laten we hem niet twee jaar aan de kant liggen. Dat is weer dat maatwerk waar ik het over had. Met andere woorden, je hebt een bepaalde richtlijn, hij gaat vijf jaar mee. Mocht het nodig zijn om wat voor reden dan ook dat dat vervroegd wordt, dat dat eerder vervangen moet worden, dan doen we dat ook gewoon eerder. Dat is de flexibiliteit die er ook in zit. Nogmaals, omdat wij vanuit een bepaalde gedachte werken en die gedachte is: we leveren gewoon en kwaliteit, en maatwerk.

De voorzitter: Dank u wel. Liberaal Laren, mijnheer Visser.

De heer Visser: Dank u voorzitter. Ja, wij ondersteunen dit mooie voorstel, dat even vooropgesteld. We hebben een tweetal technische vragen. Oh ja, even, er waren ook wat vragen over de financiering van deze activiteiten. Wij hebben het zo begrepen dat die gelden gewoon door de overheid verstrekt worden en die zijn ook begroot. Die zitten in de algemene uitkering. Alleen de uitgaven waren niet begroot dus die moeten nu uit een ander potje komen. En er is gekozen om ze uit het sociaal domein te halen. Dus mocht ik dat niet goed zien, dan hoor ik dat graag. De vragen die wij hebben: ja, in het voorstel wordt verwezen naar het wettelijke kader en dan wordt gezegd dat dat de richtlijnen bijzondere bijstand HBEL zijn. Wat is precies de status van die richtlijnen? Wie heeft ze vastgesteld? Dat is de eerste vraag en ten tweede nog een zeer technische vraag: als ik in de beleidsnota kijk op bladzij vier dan staat er een tabel met getallen. En dan gaat het om voor Laren het aantal kinderen met een inkomen op bijstandsniveau, dan zouden dat er 156 zijn, en dat komt dan overeen met 1,9%. Als ik dat terug reken naar 100% kon ik op meer dan 8000 kinderen. Dus één van de twee kan niet goed zijn, dus misschien kan dat nog even beantwoord worden?

De voorzitter: Dank u wel. U verradt uw achtergrond niet. Mijnheer Van der Pols?

De heer Van der Pols: ... altijd slecht in rekenen geweest. Het eerste heeft u wel goed gezien, de methodiek die u uitlegde: uitgaan van het niet begroten en uit het sociaal, uit de reserve halen. Dat betekent dat het

wettelijk kader richtlijn bijzondere bijstand HBEL, ja die hebben wij in gezamenlijkheid opgesteld. Dat hebben de portefeuillehouders HBEL gedaan, dat is een collegeverantwoordelijkheid. En die staat nog steeds recht overeind. Dat staat ook in de kadernota. Het is een kadernota, ja dat bedoel ik. Ja, nee, niks met jou te maken. En dan met betrekking tot dat percentage, die geef ik graag even door.

Mevrouw Willems: Zo'n stuk maak je met een aantal mensen en dan heb je een deel financiën die zet daar een stukje in en bedrijfsvoering zet daar een stukje in. En ik keek ernaar, toen dacht ik: volgens mij is het omgedraaid. Dus ik vermoed dat de cijfertjes de aantallen bij inkomen bijstandsniveau moeten worden omgewisseld met 100 en 120%, maar ik kan het ook nog even navragen. Als u dat op prijs stelt, dan kan ik het even exact...? Ja? Oke.

De voorzitter: Fijn. Dank u wel. Mevrouw Bakker.

Mevrouw Bakker: Dank u wel voorzitter. Nou, wij zijn ook heel blij met dit beleid. Keurig opgezet via een miniconferentie, alle partijen erbij gehaald. Prachtig. Maar die implementatiekosten, die € 45.000, we hebben net een agendapunt gehad waar Huizen een beetje dwars lag. Zodat wij dus eerst eens even wat meer moeten betalen. En is het niet zo dat de HBEL, de sociale dienst HBEL dit betaald? Want daar betalen wij gewoon allemaal aan mee als gemeenten. Dus ik denk eigenlijk dat het dat is, dat de HBEL het betaald. Er zijn al een heleboel vragen gesteld. Inderdaad Eemnes een keer in de drie jaar een nieuwe computer, Laren eens in de vijf jaar. En dan zegt de wethouder, ja dan leveren we maatwerk. Ik vind dat een beetje, ja ik vind eigenlijk dat dat een beetje vast moet liggen. Omdat anders zou je zo kunnen zeggen: ja sorry, jullie komen alweer om een nieuwe computer, pas over vijf jaar. Dat zou ik toch dan op de een of andere manier vast willen leggen dat dat een keer in de drie jaar kan, en als het minder is, is het ook goed. Maar dat vind ik een beetje moeilijk. Verder het bereik van mensen die, van kinderen vooral, die niet mee zouden kunnen gaan op schoolreisje of niet op de fiets kunnen. Hoe kom je er achter? Ik denk zeker via scholen. Ik denk als je berichten in kranten gaat zetten die je moet betalen, betaalde kranten, die hebben die mensen al niet. Dus het is ontegenwoordig moeilijk om dat te bereiken. En nog iets, je kunt het aanvragen via een digitaal formulier, daar gaan we weer. Mensen aan de onderkant van de samenleving zullen daar wat moeite mee hebben. Dus ik hoop niet dat het een heel ingewikkeld formuleer wordt. Laat hem alsjeblieft heel eenvoudig zijn en laten we hulp bieden als het nodig is. En dan is dat eigenlijk ook nog zo dat die 100% geldt, of die 120% van de bijstandsnorm die geldt. Maar stel nou eens dat er een eenoudergezin is met vier kinderen. En die ene ouder die verdient misschien wel 130 of 140% maar heeft wel vier kinderen. Is daar nog een uitzondering te maken? Want het kan best dat die kinderen dan ook niet op een sport kunnen met z'n vieren omdat dat ook niet te betalen is. Daar zit toch ook weer wat, daar zou je ook kunnen zeggen maatwerk. Hoe gaat u daarmee om? En dat was het even.

De voorzitter: Mijnheer de wethouder.

De heer Van der Pols: Met betrekking tot uw eerste vraag, mevrouw Bakker, het was eigenlijk meer een opmerking hè? Wij zeggen dus: Huizen die betaald, en u zegt: nou, ik weet het niet helemaal zeker, het is HBEL. We laten het bij het antwoord wat was eerste gegeven hebben. Over die computer, we zijn juist ook van de situatie weggegaan waarbij we zeggen: we zijn van u heeft recht op, gegaan naar: waarmee kunnen we u helpen? Heeft recht op, dat is die aanbodcultuur. Aanbodgericht bezig zijn. U heeft recht op een nieuw looprek. Ja maar, dat ding doet het nog best. Nee, u levert hem in, want u krijgt een nieuwe, daar heeft u gewoon recht op. Nou, het is even schertsend bedoeld in de goeie zin van het woord. Het is juist die, met een mooi wordt gezegd, die discretionaire bevoegdheid, die flexibiliteit die je ook bij die uitvoering wil leggen, dat hebben ze meegegeven vanuit ons als bestuur. Je kijkt naar wat nodig is. En als zodanig mag je ook handelen. En het is niet zozeer een lijstje wat je moet afvinken, als wel dat lijstje kan ter ondersteuning en richtlijn zijn bij

het toekennen van. Dat is toch het principe van werken. Maar als u er desalniettemin op blijft staan, zie een meerderheid te krijgen om, dan zullen we dat aanpassen. Maar het is echt even vanuit die filosofie en die leeft breed en diep in elk geval binnen de ambtelijke organisatie en ook bij de bestuurders die hier op dit moment met bezig zijn. Dan zeg ik: ik heb daar alle vertrouwen in. Hoe bereik je de mensen, met een digitaal formulier. Ja, je hoeft ze ook niet allemaal compleet voor achterlopend te beschouwen. Een simpel telefoontje kan ook volstaan en je wordt geholpen, naar het algemene nummer wat we hebben bij de uitvoeringsdienst, bel je de gemeente. We krijgen straks het digitale sociale plein, daar komen we de volgende keer wel over te spreken hoe dat eruit gaat zien en hoe dat ook gebruikt gaat worden. Maar dan moet het ook mogelijk zijn om gewoon met een telefoontje en een formulier wat je toegestuurd krijgt, de aanvraag te doen. Ja, het bereiken van mensen, ik denk dat daar, dat er altijd wel mensen zullen zijn die het ofwel niet willen of niet geïnteresseerd zijn ofwel, ja ik denk dat dat een breed probleem is eigenlijk. Maar dat geldt ook voor overheden die niet precies inzichtelijk hebben waar allemaal, in Brussel ook niet, subsidie te halen valt. Het is een algemeen probleem. In hoeverre kun je nog vanuit een hoeveelheid van aanbod halen waar je gewoon recht op kan '...'. Ik vind het een lastige. Aan de andere kant denk ik wel als we het wat breder inzetten en via de verenigingen, via de clubs, of via scholen of anderszins waarbij gesignaleerd wordt: waarom ga je niet mee op schoolreis? Of hoe besteed je je vrije tijd? Dat dat natuurlijk wel, ook de 10 minuten gesprekjes bij wijze van spreken zouden daarvoor gebruikt kunnen worden. Dus via die insteek, denk ook een hele pragmatische en ook een zorgvuldige, zul je denk ik meer bereiken als het breed via de kranten verspreiden.

De voorzitter: Dank u wel. Ik meen dat mevrouw Van Dorst nog een vraag had. Nou, dan denk ik dat we het hierbij kunnen laten. En dit raadsvoorstel kunnen doorgeleiden met een positief advies ter behandeling.

5.2 Aanvraag Vangnetregeling 2017

De voorzitter: Gaan we over naar agendapunt 5.2 aanvraag vangnetregeling. Ik wil dit graag ook in bespreking geven, ik ga nu eens eventjes linksom. Mevrouw Niekus? Mijnheer Van den Berg? Mijnheer Van den Berg.

De heer Van den Berg: Een vraag aan de wethouder. Helder verhaal op zich. Nu staat er alleen in het waarom ligt dit voorstel nu voor? Dan wordt daar geschreven: vervolgens dient de gemeenteraad expliciet met de juistheid hiervan in te stemmen. En toen al lezende aan de onderkant staat dan dat het uiteraard pas allemaal kan na de definitieve uitgave 2017 en de accountantscontrole. En toen dacht ik: als wij nu zeggen technisch van prima voorstel en dan volgende week in de raad zeggen: nou dat is goed. Dan geven we dus eigenlijk al expliciet aan dat het goed is. Tegelijkertijd komt dan, moet je doorlezen dat de accountantscontrole nog moet plaatsvinden. Nou zit ik heel scherp langs de wind te varen, maar kunt u nog iets zeggen over hoe dat zich formeel verhoudt zeg maar en wanneer we dan over 2017 dat gaan aanvragen? Want de jaarrekening is misschien pas ergens rond de zomer klaar. Dat is eigenlijk de vraag die ik heb mijnheer de wethouder.

De voorzitter: Mevrouw Willems.

Mevrouw Willems: De reden, het mag tot 15 augustus. We moeten voor 15 augustus moeten wij de aanvraag indienen voor de vangnetuitkering. De reden dat we het nu doen, zijn eigenlijk de verkiezingen. U als raad, of de raad, deze raad heeft dit beleid neergezet. Dus dan vinden we ook dat we deze raad daarover moeten informeren. Dus dat is de reden dat het nu gebeurt. Het is gewoon de laatste raadsvergadering en we willen u heel graag nu op de hoogte stellen.

De voorzitter: Helder. Nee? Dan ga ik naar de fractie van D66. Mevrouw Van Dorst, u hebt weer een vraag?

Mevrouw Van Dorst-Brakel: Ja, ik heb er altijd wel een paar. Sorry. Het totale budget voor die vangnetregeling is 1,5 miljoen hè? En ik heb er een aantal personen bij gedacht, ik vind het verder een prima voorstel, ik plak er alleen echt een paar vragen in. Ik kom totaal op 50 personen die van de vangnetregeling gebruik maakten en er staan 113 uitkeringen. Kunt u mij dat uitleggen? Het gaat vooral om het aantal jongeren. Dat is mij niet duidelijk. De werkgeversdienstverlening, dat vond ik op bladzijde 6 tamelijk verwarrend, daar staat: op dit moment doet de HBEL dat voor Gooische Meren, Hilversum, Weesp en Wijde Meren. En in 2018 doet het regiokantoor dat uitvoeren. Zo heb ik het begrepen hoor. Zou ik dat wat duidelijker begrijpen. De vraag is: wat is een regiokamer? Dat is me ook niet duidelijk. En ja, wat gebeurt er eigenlijk met uitkeringen van mensen die bijvoorbeeld in een langdurig detoxprogramma zitten, of bijvoorbeeld in de gevangenis zitten? Wordt daar nou ook op gekort, of? Daar was ik gewoon erg benieuwd naar, is een vraag. We hebben gisteren een heel uitgebreid exposé gehad van alle mensen die daar werken. Nou perfect hoor, dat is zeer betrokken, gaat heel erg goed. Mooie '...'werk en ik wou daar echt bij aangeven wat een ongelooflijke workload daar ligt. Dat is echt. Dus mijn vragen zijn puur technisch, niks aan te merken op het werk wat er gedaan wordt. Dank u wel.

De voorzitter: Mevrouw Willems? Mijnheer Van der Pols.

De heer Van der Pols: ...over de aantallen van 50 en 113, dat vind ik een technische, die heb ik zo niet paraat. Dat zouden we even uit moeten zoeken, dat nemen we even mee. Als het gaat om werkgeversdienstverlening, dat is dat verband wat we in het leven hebben geroepen om vanuit de aanbieders van mensen die werk zoeken, gericht werkgevers te benaderen. Dat zat aanvankelijk bij de Tomin. Na een jaar bleek dat niet het gewenste effect te hebben. We vonden dat ze ook te ver bij de uitvoeringsdiensten in Hilversum, Weesp en Huizen vandaan stonden. Dus zijn ze beheersmatig ondergebracht bij de regio. Feitelijk in de uitvoering naast de uitvoeringsdienst gezet, dus ze zijn nu verspreid. De mensen die in dat werkgeversdienstverband zitten, die hebben dus fysiek hun werkplek in Huizen, in Hilversum en in Weesp. Daar hebben ze de kortste contacten en vandaaruit worden werkgevers benaderd om arbeidsplaatsen te zoeken. Ja, die regiokamer, dat... sorry? Oh dat wist je ook niet? Oké. Nou dan hoor je ook nog eens wat. Ja die regiokamer, dat is eigenlijk het verband, daar maakt het UWV deel van uit, daar maken de ROC's deel vanuit, de uitvoeringsdiensten, de regio, die bepalen daar min of meer het beleid. Met betrekking tot instroom, uitstroom, mensen met een beperking, afstand tot de arbeidsmarkt. Samenwerkingsverband van al die organisaties die in dat werkveld bezig zijn om mensen aan het werk te krijgen, dan wel aan het werk te houden. En hoe dat in de gevangenis zit, dat weet ik eigenlijk niet.

Mevrouw Van Dorst-Brakel: Mensen zitten, ja het is gewoon, dat is ook weer een technische vraag hè? Mensen zitten daar maandenlang in detox of ergens en gaat dan de bijstand gewoon door terwijl er voor eten en dergelijke gezorgd wordt?

De heer Van der Pols: Nee, nee, nee, nee. Het schiet mij te binnen, bijstand gaat niet door. Het wordt stopgezet en je krijgt een weekvergoeding. Nee, dat zou wel mooi zijn. Als de bijstandsuitkering doorging terwijl het, wat kost dat ongeveer per dag? Een dagopsluiting?

De voorzitter: De heer Visser, kan hier nog even iets op verduidelijken.

De heer Visser: Nee, nee, voor wat het waard is, ik heb net een cursus bestuursrecht gevolgd en daarin kwam onder andere aan de orde dat iemand die in detentie zit van rechtswege zijn recht op een uitkering verliest. Dus het houdt gewoon op.

De voorzitter: Dank u wel. Dan mevrouw Bakker.

Mevrouw Bakker-Snoeij: Ja, wij zijn het natuurlijk eens met de aanvraag. De economie trekt inmiddels wel wat aan. De bijstandsuitkeringen blijft nog wel hoog, maar dat heb ik gisteren begrepen bij die hele duidelijke uitleg, we zijn de crisis nog niet te boven. Er zijn zoveel mensen zonder werk geraakt, even tijd voordat die, en daar wordt inderdaad heel goed en heel hard aan gewerkt in Huizen. Complimenten. Ik wou alleen nog even opmerken dat de overheid ook wat achterblijft als werkgever voor mensen met een afstandje op de arbeidsmarkt.

De voorzitter: Waarvan akte. O...

De heer Van der Pols: Ja, dat is denk ik een terechte opmerking die u maakt. Wij, naarmate de Tomins onder ons zeg maar de deuren sluiten, die situaties daar worden we mee geconfronteerd, krijg je met mensen te maken die dan elders aan het werk moeten worden gezet. Er is sprake van een quotum wat aan bedrijven wordt opgelegd. Zoveel procent van een werkend bestand moet bestaan uit mensen met een afstand tot de arbeidsmarkt. Wat we wel zien is dat er niet zozeer sprake is van mensen met een afstand tot de arbeidsmarkt, maar dat er meer sprake is van een arbeidsmarkt met een afstand tot mensen. En daar zouden we echt iets aan moeten doen. Daar zijn we ook hard mee bezig. Alleen wat de cijfers nu nog laten zien is dat wij als gemeenten, ook de gemeente, ik noem het maar even de BELorganisatie, zich dit zou moeten aantrekken en dat we eens meer werkplekken zouden moeten creëren. Het zij door jobcarving zoals dat dan zo mooi heet of gewoon kijken naar waar kan een bepaalde werkzaamheid van af, van welke functie. Om vervolgens iemand met een bepaalde handicap of arbeidsafstand aan het werk te krijgen. Want dat levert toch de meeste voldoening op. En ik heb u gister ook verzekerd en ik wil dat hier graag weer doen, dat we dat binnen het algemeen bestuur van de BELorganisatie graag op ons nemen om daar nog eens even kracht en vaart achter te zetten.

De voorzitter: Dank u wel. Mijnheer Visser.

De heer Visser: Dank u voorzitter. Ja, ik heb ten aanzien van dit agendapunt eigenlijk precies hetzelfde bezwaren als de heer Van den Berg. Er staat nu eenmaal als voorwaarde in dat de accountant die kosten moet goedkeuren voordat je die kunt claimen. En ik zou als raad niet zoiets willen goedkeuren en cart blanche geven als we nog niet weten dat de accountant dit goedkeurt. Dus het is wat mij betreft de verkeerde volgorde en ik zou willen adviseren omdat nu niet in de raad te behandelen, maar zodra die goedkeuring van de accountant er is. Dat kan in juni, en dat kan misschien ook nog wel eerder. Maar dat hoeft niet samen te gaan met de controle van de jaarrekening.

De voorzitter: Dank u wel. Ja, informele zin is de raad natuurlijk een continuüm. Wie er nou inzit maakt niet zoveel uit, het is de raad die besluit over de voorstellen die er liggen. En of ze nou betrokken is geweest bij de voorbereiding van zaken of niet, het is aan de raad om iets goed te keuren. Dus in dat opzicht is het natuurlijk fijn als het zou lukken om het te laten goedkeuren door de raad die het ook in gang heeft gezet. Maar als dat niet kan, dan is het inderdaad even de vraag of we nou in informele zin er goed aan doen om dit als raad '...' is goed gegaan. Of dat we daar toch even moeten wachten totdat de accountant daar een oordeel over gegeven heeft. Mijnheer Smit.

De heer Smit: Dit is wel de werkwijze zoals we het vorig jaar ook hebben gedaan. Want dit is de tweede jaar op rij dat wij deze regeling aanvragen en ik geloof misschien zelfs wel drie jaar op rij, maar dat durf ik even niet uit mijn hoofd zeggen. En toen was daar geen beletsel voor. Wat we kunnen doen is het wel doorsturen en dan kan ik bij de accountant aanvragen of het wel een beletsel is en dan halen het volgende week van de

agenda. Maar ik ga er vanuit dat dit de route is en het is ook goedgekeurd door de hele financiële afdeling die hier naar hebben gekeken.

De voorzitter: Wordt dit een hele discussie? Mijnheer Calis.

De heer Calis: Ik wil mij aansluiten bij de woorden van de wethouder. Het lijkt me degene die daar het beste commentaar op kan geven is de accountant. Dit is het dilemma en kunnen wij op voorwaarde akkoord gaan of verwacht u afwijkingen? Of is er een manier waarop we aan het probleem, zoals geformuleerd door de heer Visser, tegemoet kunnen komen? En als dat in het verleden goed gegaan is dan, maar het lijkt me dat de accountant daar een gekwalificeerde mening over kan geven.

De voorzitter: Mijnheer Van den Berg.

De heer Van den Berg: Ja, ik zat al horende het antwoord van de wethouder, wat officieel duidelijk is, te denken: je kan er nog een zin aan toevoegen: onder voorwaarde dat de accountant, zeg maar dat de controle goed is. Dan kan je hem gewoon wel volgende week vaststellen. Het zat hem mij namelijk alleen in dat zinnetje. Omdat dat expliciet gevraagd wordt en dan denk ik dat met deze toevoeging, dan hoeft je wat mij betreft de accountant niet eens te bellen.

De voorzitter: Als de heer Visser hier ook mee kan leven?

De heer Visser: Nee, ik kan er niet mee leven. Het lijkt mij gewoon principieel onjuist om de raad goedkeuring te vragen voor iets waar de accountant zich over moet buigen. Ik ga ook niet alvast het jaarverslag goedkeuren, dat zou ook net zo goed kunnen. Dus het is de verkeerde volgorde. Dus we moeten dit niet doen.

De voorzitter: Ja, dat we dit al twee jaar gedaan hebben kan wellicht betekenen dat we het twee jaar niet goed gedaan hebben. En dan komt er een moment dat je het wel goed gaat doen. Dus de vraag is ... Hebt u een toevoeging op dit punt mevrouw Van Dorst:?

Mevrouw Van Dorst-Brake!: Het enige wat mij opvalt: wat is het vastgesteld wettelijk kader? Daar staat zelf conform opzet zoals dat door de wetgeving wordt opgezet. Denk dat dat gevolgd is en niet alleen hier maar ook in andere gemeentes.

De voorzitter: Dat kunnen we dus niet controleren.

De heer Van den Berg: Voorzitter, ik dacht een praktische voorstelling te geven maar dan ga ik gewoon met de wethouder mee. Als hij graag daarover met de accountant even ... Het gaat puur dat we het goed doen. Overigens moet ik wel toezeggen, ik heb net even vangnet gezocht in iBabs en dan vind je dat het dus, in 2016 tenminste of in 2017 is voor 2016 is aangevraagd en dat was gelijktijdig met de jaarrekening. Dat betekent dat daar al een accountant aan de slag is gegaan, dus dat kan, ik moet dat even uitzoeken hoe dat zit.

De voorzitter: Vermoedelijk is het later in het jaar behandeld omdat er toen geen nieuwe raad ....

De heer Van den Berg: Het is in juni behandeld, ja.

De voorzitter: Dus dat zou er toch allemaal voor pleiten om het nu dan niet te behandelen in de raad van volgende week.

De heer ... : Ik zal het tenminste vragen aan de accountant welke portee de opmerking van de heer Visser heeft.

De voorzitter: Ja, prima, dan gaan we het zo doen. Dus met die aantekening leiden wij het met een neutraal advies voorlopig door naar de raad van volgende week. Als dat überhaupt kan.

5.3 Financiering buurtsportcoach

De voorzitter: Dan zijn we bij agendapunt 5.3 financiering van de buurtsportcoach. Ja, we hebben hier natuurlijk al het een en ander over gehoord in deze commissie en ja nu komen we bij put your money where your mouth is, zou ik willen zeggen. En omdat de heer Calis speciaal voor deze gelegenheid zijn sportschoenen heeft aangedaan, zou ik hem als eerste het woord willen geven.

De heer Calis: Dit zijn '...' mijnheer de voorzitter. Misschien verkeerd u die niet in die kringen, maar dit zijn zeker geen sportschoenen.

De voorzitter: Nou, u behoort niet tot de doelgroep van de vangnetregeling, dat begrijp ik.

De heer Calis: Als ik maar wat mag voorstellen. Wij hebben rond het fenomeen beweegcoach, sportcoach ook nadrukkelijk gediscussieerd in de steunfractie en de fractie. We zijn zeer blij met de memo die is rondgestuurd. Want het gaat ons er vooral om, het toverwoord is tegenwoordig Smart. Welke doelen moeten binnen welke tijd tegen welke budget gerealiseerd worden? Dit is natuurlijk al een bureaucratisch verhaal waar je heel erg de rillingen over je rug voelt lopen als er staat 1,14 FTE gaat Laren inzetten, dat is ... Maar als ik zo vrij mag zijn zou ik graag de sportcoach die nu aangeschoven is de gelegenheid geven om zijn memo verder toe te lichten en ons te enthousiasmeren voor de goedkeuring van dit onderwerp.

De voorzitter: Ja, heel sympathiek voorstel. Maar ik denk, we hebben een voorstel liggen wat iedereen natuurlijk gelezen heeft en ik zou toch graag eerst de commissie in de gelegenheid willen stellen om zich daar over uit te spreken of dat een duidelijk voorstel is of niet. En of daar dus nog wat vragen over zijn. Mijnheer Van den Berg.

De heer Calis: De concrete vragen zijn dus naar aanleiding van het voorstel dat het voorstel zelf niet expliciet specificeert: wat zijn de doelen? Hoe gaan die gerealiseerd worden? Aan wie rapporteert de sportcoach? Met andere woorden, hoe kunnen we het meetbaar maken en inzichtelijk voor de raad. Welk voortgang moet in welke tijd geboekt worden en hoe kunnen we dat controleren?

De voorzitter: Dat was dan meteen de eerste vraag. Mijnheer Van der Pols.

De heer Van der Pols: Ik denk dat de heer Calis gelijk heeft. Vandaar dat er ook staat in die nota, of eigenlijk meer in de toelichting, dat we op dit moment werken aan een plan van uitvoering. We zijn aan het opzetten met verschillende partijen: waar draait het hier om? Hoe moet dat handen en voeten gaan krijgen, letterlijk en figuurlijk? Hoe gaan we er beweging in krijgen? En op welke manier gaan we vaststellen of wij de goede lijn te pakken hebben? We weten in elk geval, ter geruststelling, dat er in het land al heel veel ervaring mee is opgedaan. Het gaat niet zozeer alleen om sport, het gaat om bewegen. En het gaat van, bij wijze van spreken, van 0-100. Wie boven de 100 nog in staat is om te bewegen, dat is op zich al een wondertje. Maar die groep moet je ongeveer voor ogen houden. Het is misschien iet wat ironisch om dan te zeggen dat vervolgens het bureau SportImpuls bv onze partner is die handen en voeten aan gaat geven. Maar wij gaan er dus heel gericht

en heel concreet een invulling op geven. In eerste aanleg van augustus 2018. Dan gaan we de zaak goed beoordelen en bekijken: hebben we gedaan wat we konden? Hebben we bereikt wie we bereiken wilden? Welke dingen gingen goed en welke dingen gingen niet goed?

De voorzitter: Dank u wel. Under construction begrijp ik? Mijnheer Van den Berg.

De heer Van den Berg: Nou, complimenten aan de wethouder/het college dat we er hier nog mee verrast worden op het einde van deze raadsperiode.

De voorzitter: Akkoord. Mevrouw Niekus.

Mevrouw Niekus: Wat Rob zegt, het is een mooi informatief stuk en ik zag hier, ik heb gelezen dat in maart krijgen we dan een definitief plan, dus dat komt er binnenkort aan. '...'

De voorzitter: Liberaal Laren, mijnheer Visser.

De heer Visser: Dank u voorzitter. Ja dit voorstel is bij een eerdere bespreking al uitgebreid aan de orde geweest en de man in kwestie heeft toen een uitstekende presentatie gegeven over hoe dat dan in zijn werk gaat. Het gaat om weinig geld en ik geloof dat wij een van de laatste gemeenten in dit land zijn die dit doen. Dus wij zijn hier bij, wij ondersteunen dit van harte.

De voorzitter: Dank u wel. Mevrouw Bakker.

Mevrouw Bakker: Ik wil niet zeggen dat wij het van harte ondersteunen, we ondersteunen het wel. Ik moet zeggen in mijn fractie werkte het op de lachspieren als de ouderen in beweging moeten komen. Ik zie meer het maatschappelijk belang. En ik ben ook erg blij met de memo die geeft toch wat duidelijkheid. En inderdaad met een evaluatie over een jaar, prima.

De voorzitter: Dank u wel. Mevrouw Van Dorst.

Mevrouw Van Dorst-Brakel: Mevrouw van Dorst vind het ook een prachtig plan, die keek alleen naar de financiering want dat stond erboven en daar had ze wat vragen over. Het zij zo. Inderdaad 1 FTE wordt erover gesproken en 1,14 FTE misschien kan ik daar iets meer begrijpen. Wat de 1 FTE, die is op 1 december begonnen dus ik verwacht dat daar iets duidelijker over komt. De afkorting BIC, 40% wordt betaald vanuit BIC. Wat betekent dat? Ja? Maakt niet uit. En dan is een andere vraag, dit is nou het derde voorstel om uit het budget van het Sociaal Domein te betalen. Ik vind dat allemaal hele goeie ideeën. Het enige wat ik graag zou willen is de update van het Sociaal Domein. We hebben daar reserve van en ik zou graag willen weten wat de stand van zaken op dit moment daar nog in is. Dan staat er ook over additionele financiering en cofinanciering vanuit de markt. Daar wordt verder niet meer over uitgeweid. Zijn daar ideeën van of krijgen we die in maart? Want ik heb het vorige maand moeten missen helaas, maar ik heb altijd nog in mijn achterhoofd staat de JOGG, dat wordt helemaal verder nergens in opgenomen. Zou daar nog een kort antwoord van de wethouder op kunnen zijn waarom wij niet meedoen aan het Jongere Op Gezond Gewicht, terwijl dat in Blaricum wel gebeurt. Maar dat kon ik nergens terugvinden. Dat waren mijn vragen, dank u wel voorzitter.

De voorzitter: Mijnheer Van der Pols.

De heer Van der Pols: De BIC dat is een term die moet u eigenlijk gewoon snel vergeten. Als het gaat over het JOGG, je mag niet joggen. Wanneer hoorden we dat van de week ook alweer? Toen had het een andere context. Ja, een hele slanke kleine meneer.

De voorzitter: Wilt u ter zake blijven? Graag.

De heer Van der Pols: Dat waren we van de week uit het oog verloren, maar het ging om Jongeren Op Gezond Gewicht. Wij hebben daarvan gezegd: ook daar zien wij een hele positieve effect ervan, de toepassing daarvan. Maar we hebben gezegd: we hebben hier jeugdwerk, jongerenwerk. We hebben goede verenigingen. Er komt een ambtenaar sport, hij zit links naast mij. Twee, er komt een beweegconsulent. Vraag me niet waarom die zo moet heten, we noemen hem even beweegconsulent. Die komt er. Als je daarnaast weer een andere figuur gaat zetten dat ziet zo direct niemand door de bomen het bos meer. Als het gaat om overgewicht bij jongeren dan hebben we daar in Laren eigenlijk niet zoveel problemen. Wat wij eerder hebben in Laren is dat jongeren onder het gewicht zitten in plaats van boven het gewicht wat ze zouden moeten hebben. Dus we hebben hier wat dat betreft misschien wel een ander probleem. Dat is dus de reden waarom wij gezegd hebben: niet alles tegelijk, niet teveel, we zijn een kleine overzichtelijke gemeente. Laten we eerst met de beweegfunctionaris maar eens even aan de slag gaan. Als het gaat om die 1.14, dat kan '...' misschien het beste nog eens even uitleggen.

De heer ... : Even heel kort. Landelijk is er een verdeelsleutel gemaakt op basis van een aantal inwoners tot 18 jaar op hoeveel FTE je aanspraak kan maken. Daarbinnen kun je kiezen als gemeente tussen 60, 80, 100, 120 of 140% daarvan. Laren heeft gezegd: we gaan op 80% zitten. En zo kom je op 1,14 uit. Op die 1,14 krijgen wij 20.000 of € 22.000 beschikbaar via de decembercirculaire, die is inmiddels dus ook binnen. Dus daar gaan we mee aan de slag. Dat is het uitgangspunt. Dat wil niet zeggen dat het daarbij blijft, dat staat ook in die memo, het kan hoger, het kan iets lager liggen maar dat is in ieder geval het uitgangspunt richting het VWS. En dan was er volgens mij ook nog een vraag over de cofinanciering hoe dat zat? Ja. Concreet voorbeeld: ik heb vorige week gesproken met de fysiotherapeut die ook sprak tijdens het sportdebat. Misschien zegt sommige van jullie dat nog wat. We gaan beginnen met de valpreventie voor ouderen. En ... Daar zijn we al mee bezig, maar ieder geval, hij ondersteunt daar in. Nou, en dat is een vorm van cofinanciering. Hij ziet daar natuurlijk ook voor hem een markt in om dat te doen. Ja, zo is het vaak wel. En zo kom je dan aan cofinanciering. Dat is niet cofinanciering letterlijk in uren, of letterlijk in geld. Maar het is dan in uren die je bijdraagt. Zo moet je het zien. Maar in het plan van aanpak en het programma komt duidelijk te staan hoe we dat gaan doen.

De voorzitter: Lijkt me helder. Daarmee zijn denk ik de vragen beantwoordt. Nou, ik proef dat u dit raadsvoorstel met een positief advies ter behandeling wil doorsturen naar de raad volgende week. Oh, hij is al door naar de raad. Maar misschien dat u nog eventjes, gaat uw gang.

Mevrouw Van Dorst-Brakel: Nee, dat was inderdaad de status-quo van het reserve Sociaal Domein, of we daar een overzicht van kunnen krijgen. Vind ik belangrijk.

De heer Van der Pols: Ja, daar kan ik wel antwoord op geven. Maar we hebben binnenkort ook weer een jaarrekening die behandeld gaat worden. Dan wordt alles weer ge-update. Wat mij betreft zou dat een natuurlijk moment zijn om de raad daarover te informeren. Want de laatste variant heeft u bij de begroting gehad en ik denk dat dat een normale manier is, momenten zijn om daar over te informeren eigenlijk.

De voorzitter: Prima. Is daarmee dit onderwerp geheel afgehandeld.

5.5 Overheveling budgetten 2017 naar 2018

De voorzitter: Gaan wij nu over naar agendapunt 5.5 overheveling budgetten 2017 naar 2018. Wie van de commissieleden kan ik hierover? Mijnheer Bijvoet.

De heer Bijvoet: Gaat een bedrag overgeheveld worden van ruim 1 miljoen. Ik verbaas me altijd elk jaar weer over de grootte van het bedrag, op een begroting van 23 miljoen. Maar dat is meer een politieke uitspraak dan een technische vraag. Voor zover wat betreft de algemenere reserves die overgeheveld worden naar het volgend jaar lijkt me dat geen probleem. Maar de rest van het bedrag dat betreft dus activiteiten die door de BELcombinatie cq andere uitgevoerd zouden moeten worden en die zijn blijkbaar niet gedaan om welke reden dan ook. Dus dan is de standaard vraag altijd: ja, wat hebben die ambtenaren, om die groep maar even te noemen, wat hebben die dan gedaan? Hebben die iets gedaan wat niet in de planning stond? Of heeft het meer geld gekost wat er allemaal begroot was? Dat is een wat algemene vraag maar ik heb een technische vraag eigenlijk, dat gaat over digitaling van de bouwdoSSIERS van Laren. Ik heb even uitgezocht dat we daar allemaal over gezegd hebben bij ons, dat is heel veel. Maar ik pik er een puntje uit. En dat is gebaseerd op de wet archiefverordeningen van '...' Daar hebben we daar midden 2016 over gesproken, dat heeft de wethouder geantwoord dat we op dat moment op 1/1/2017 100% af zullen hebben van de digitalisering. Maar misschien kan er in het loop van het jaar wel wat uit lopen. Dat staat hier overigens deze activiteit van, geloof ik 2013 of ik weet niet, nog langer geleden. Als ik dan zie wat voor bedrag er dan overgeheveld wordt, ja dan is het wat mij betreft erg weinig gedaan. Want er stond € 45.000 begroot en daar is € 38.000 nu nog van over in het potje. En dan staat er nog achter: digitalisering bouwdoSSIERS is gestart. Terwijl het officieel dus op 1/1/2018 afgerond had moeten zijn. De verwachting is dat deel 1 Eemnes begin 2018 is afgerond en dat medio 2018 ook de digitalisering van Blaricum en Laren zijn afgerond. Na de afronding komt de factuur per gemeente. Nou even terug naar het begin: officieel moet het dus al lang en breed afgerond zijn wettelijk gezien als je kijkt naar de archiefverordeningen. En vervolgens wordt gesteld: waarschijnlijk is het op 1/1/2017 afgerond. En nu zitten we ruim een jaar verder en nou blijkt het nog, wat is het, 80% van de pot over te zijn. Met andere woorden, wat hebben we een jaar besteed? Nou, dat is mijn concrete vraag: hoe kan het dat we dit soort activiteiten maar door blijven schuiven in plaats van een keer tot een eindresultaat te komen?

De voorzitter: Mijnheer de wethouder.

De heer Smit: Ja, het is een wat ondankbare taak om hier als wethouder financiën de overheveling van budgetten van allerlei programma's te mogen verdedigen. En dan op een vrij algemene vraag, de eerste, antwoord te geven, wat hebben de ambtenaren gedaan? Ik heb het antwoord niet. Dat lijkt me ook onmogelijk. Het zijn geen specifieke vragen, het is een vraag over het geheel. Hoe wij de aanvraag hebben getoetst is volgens de regels die ook in het document staan vermeld. Daaraan voldoen deze voorstellen en wij denken dat dit potten zijn die reëel zijn die nog in uitvoering zijn en daarom overgeheveld moeten worden. Omdat we anders ook de doelstellingen die we hebben beloofd aan de gemeenteraad en aan onze eigen inwoners, en die balen. Het specifieke punt de bouwdoSSIERS, dat ben ik met de heer Bijvoet eens. Zoals ik denk dat hij ook een ander voorbeeld had kunnen noemen, ongetwijfeld in het voorstel die ook uit de pas loopt met wat wij eerder hebben gezegd. Rondom de digitalisering specifiek en de ICT-opgave die wij hebben binnen de BELcombinatie hebben we gezien dat sommige processen wat langer duren omdat het niet alleen maar techniek is maar ook een werkwijze en ook de acceptatie van die nieuwe werkwijze en ook implementatie en dat dat toch ook mensenwerk blijkt. Daardoor is er hier en daar wel wat vertraging opgelopen. Ik heb niet het idee, maar dat doe ik hier top of head, dat wij uit de pas zouden lopen met een verordening of daarmee niet buitenwettelijk zouden zijn. Maar wel is het een aandachtspunt hoe we dit goed

en zo snel mogelijk kunnen oppakken. Daarbij denk ik dat ik in de vraagstelling van de heer Bijvoet een kleine onzorgvuldigheid aantrof, is omdat de heer die zij dat de wethouder hier antwoorden op heeft gegeven vorige keer. Maar ik denk dus dat het de portefeuillehouder had moeten zijn want ik vermoed dat de archiefwet destijds, en eigenlijk officieel nog steeds, valt onder informatiebeveiliging en daarmee onder de portefeuille van de burgemeester. En dat was dus de portefeuillehouder die antwoord gaf. Maar voor nu zal ik het op deze manier, zal dit de beantwoording zijn.

De voorzitter: Mijnheer Bijvoet, u heeft verder geen vragen? Mijnheer Calis.

De heer Calis: Ja als ik zo de heer Bijvoet beluister en het antwoord dat gegeven wordt. Wij kregen steeds zo'n stoplichtrapportage over de verschillende projecten en naar mijn idee mis ik dat al een tijdje. De laatste die we hebben gezien is een jaar geleden. En daar was bijna alles groen en drie rood of zo. En dan zijn we natuurlijk wat meer geïnformeerd en kunnen we wat alerter reageren zoals de heer Bijvoet nu zegt: gaan we daar buitenwettelijk, is dat niet verplicht? Moeten we daar niet meer aandacht aan besteden? Maar dan weten we dat. Dus misschien is dat een idee om nog weer eens naar de stoplichtrapportage te kijken.

De voorzitter: Mijnheer Smit.

De heer Smit: Ja, ik heb volgens mij tijdens de vorige, of de raadsvergadering daarvoor, melding gemaakt van een wijziging van, in de PSE cyclus en dat we meer naar een gemeentelijke systematiek, dat we daarbij zouden aansluiten bij de BELcombinatie. Laat onverlet dat het voor dit onderwerp niet heel specifiek maar ten dele opgaat omdat een deel loopt via de gemeentelijke begroting en via onze eigen stoplichtrapportage en zomernota en jaarrekening. En een deel is bedrijfsvoering loopt via de BELcombinatie. Dit loopt inhoudelijk niet via onze begroting maar qua financiën weer veel via de BEL. Dus het loopt allemaal een beetje door elkaar heen, het is niet helemaal wit of zwart. Maar ten aanzien van de rapportages is dat afgesproken dat wij de gemeentelijke systematiek zouden volgen zodat de afdelingen ook meer op een lijn konden opereren.

De voorzitter: De heer Calis kijkt geheel verwilderd, maar laat het daar voorlopig even bij. De heer Van den Berg.

De heer Van den Berg: Nou, aansluitend op de beantwoording van de wethouder, overigens complimenten voor de op zich de beantwoording al gedaan. Vielen mij twee zaken op en dat haakt dus aan op zijn laatste zinnen. En dat is voor de drie gemeenten worden dezelfde werkwijze gehanteerd. Dat zinnetje viel mij op. In relatie tot de afzonderlijke collegevoorstellen zijn in een gezamenlijk collegevoorstel samengevat. Daar vroeg ik me heel even vanaf: dit gaat puur allemaal over Larense onderwerpen. Wordt hiermee bedoeld dat de totale opzet hetzelfde is, alleen dan in de andere twee gemeentes staan dan andere onderwerpen? Of hoe moet ik dat zien? En dan vooral in relatie tot die laatste zin net van dat het door elkaar heen loopt.

De heer Smit: Nee, het is inderdaad zo dat wij gelijktijdig in andere gemeentes een soortgelijk voorstel met dezelfde systematiek behandeld wordt. Dus de beoordeling van de overheveling loopt gelijk voor elke organisatie. Dus of het nou Blaricum, Eemnes, Laren of de BELcombinatie is, alles wordt op dezelfde wijze beoordeeld. Alleen verschilt de inhoud per gemeente, zeker.

De voorzitter: Dank u wel. Mevrouw Niekus? Mijnheer Visser.

De heer Visser: Dank voorzitter, even kort nog. Ja, volgens mij is dit een jaarlijks terugkerend voorstel waarbij het college goedkeuring vraagt om projecten die al goedgekeurd waren door de raad maar niet af zijn, dat die

dan alsnog gedaan kunnen worden. Prima. En dat het uit de algemene reserve moet komen is ook logisch. Maar ik wil even in herinnering roepen dat we een afspraak hebben dat als de zaken uit de algemene reserve geput worden, dat we op dat moment ook geïnformeerd worden over de stand van de algemene reserve. En die zit er nu niet bij. Dus ik zou voortaan wel op prijs stellen dat die informatie meekomt.

De voorzitter: Dank u wel. Dan mevrouw Bakker. Geen vragen? Dan zijn we volgens mij rond. En kunnen we met elkaar concluderen dat ook dit raadsvoorstel kan worden doorgeleid met een positief advies. Dus daarmee sluiten we de raadsvoorstellen af.

6. Rondvraag

De voorzitter: Gaan we over naar agendapunt 6. de rondvraag. Mevrouw Niekus.

Mevrouw Niekus: Er hangen nu nog banners boven al de straten in Laren voor de Mattheus Passion. Straks komt natuurlijk de politiek komt natuurlijk met zijn verkiezingsprogramma. Hoe gaat dat met die banners, gaan die er dan af? Ik heb ook gehoord dat ze er illegaal hangen. Maar dat weet ik allemaal niet. Sorry? Oh, dat weet ik niet, maar dit is M&F dus daar heb ik geen antwoord op gehad.

De heer ... : Nou, het reclamebeleid valt volgens mij. Ik weet niet wat de beantwoording is geweest bij R&I, dus ik ga eerst die bestuderen en dan ga ik daar eventueel aanvullende antwoorden op geven. Ik wil wel graag als college met één mond spreken.

De voorzitter: Bijzonder.

De heer ... : Mag ik een toelichting geven?

De voorzitter: Nee. Mijnheer Van den Berg.

De heer Van den Berg: Nou, ik vroeg mij af voorzitter, aan het begin van de vergadering deed u een warm pleidooi aan ons. Hebben wij daar ons als commissie een beetje aan gehouden?

De voorzitter: Ja, ja dat hebt u gedaan en dat vind ik jammer. Dank u wel. Mijnheer Calis? Pardon, ik sla mevrouw Hentenaar over. Mevrouw Hentenaar had u nog iets voor de rondvraag?

Mevrouw Hentenaar-Messcher: Nou, ik had nog wel een mededeling. Vanavond is er Haagse Zaken op de televisie, Hollandse... O, Hollandse Zaken. 20, ja-ja-ja-ja, gaat uw gang. En daarin treedt op ons raadslid van Laren Behoud, Sean Bogaers. En het is geproduceerd door een vriendinnetje van, dat wordt geproduceerd door een vriendinnetje van mijn dochter, vandaar dat die mijn opbelde en zei: Goh, jullie heb toch zo'n leuke jongeman in jullie raad zitten? Want inmiddels hebben ze die... Toen zei ik: oh ja, dan weet ik wie je bedoelt. Dan bedoel je waarschijnlijk Tijmen Smit, dat is onze wethouder. Heeft ie rasta-haar? Toen zei ik, dat had hij. En toen bedoelde ze Sean Bogaers. Maar ik weet niet wanneer, het is vanavond, het is al uitgezonden. Maar je kan het straks even terugdraaien.

De voorzitter: Oké. Dank u wel. Tussendoor moet ik een berisping uitdelen aan mevrouw Niekus. Wilt u verder afzien van het gooien van propjes? Mijnheer Calis, niks? Mevrouw Kruisinga? Mijnheer Van der Pols? Nee? Mevrouw Van Dorst? Mevrouw Bakker? Meneer Visser?

7. Sluiting

De voorzitter: Ja, dan wil ik graag deze laatste vergadering van de commissie maatschappij en financiën van deze collegeperiode gaan sluiten. In maart zullen er geen commissievergaderingen zijn. Vooralsnog niet, maar we gaan er vanuit dat dat ook zo zal blijven. Wel twee raadsvergaderingen. Dus ik dank een ieder voor zijn inzet voor deze commissie en met name een woord van dank aan de griffier dat u dit toch iedere keer maar weer uitgehouden heeft en daar wordt verslag van gemaakt. Ik wens u een goede reis naar huis of waar u ook heen moge gaan. Dank u wel. Graag gedaan.